

Vlaams
Parlement

vergadering **4**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 5 oktober 2011

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	6
MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding – 1269 (2011-2012) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	6
ACTUALITEITSDEBAT over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaams werkgelegenheids- en onderwijsbeleid Actualiteitsmoties	7 25
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van een nieuw onderzoek naar angst en gedragsstoornissen bij probleemjongeren	26
ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de problematiek van de snelwegparkings	28
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het negatieve advies van de Vlaamse Regering met betrekking tot de nieuwe wegcode	
ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het negatieve advies van de Vlaamse Regering met betrekking tot de nieuwe wegcode	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het negatieve advies van de Vlaamse Regering met betrekking tot de nieuwe wegcode	32
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het federale deelakkoord betreffende het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, in het licht van het Vlaams regeerakkoord en de Octopusnota	37
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech – 831 (2010-2011) – Nrs. 1 tot en met 13	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, John Crombez, Matthias Diependaele, Robrecht Bothuyne, Koen Van den Heuvel en Jan Laurys en mevrouw Helga Stevens ter begeleiding van het in de commissie voorliggend voorstel van decreet houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech – 1177 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	39
Artikelsgewijze bespreking	54

- MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding
– 1269 (2011-2012) – Nr. 1
Voorstel tot aanvulling van de agenda 54
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, John Crombez, Matthias Diependaele, Robrecht Bothuyne, Koen Van den Heuvel en Jan Laurys en mevrouw Helga Stevens ter begeleiding van het in de commissie voorliggend voorstel van decreet houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 1177 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 57
- VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 831 (2010-2011) – Nrs. 1 tot en met 13
Hoofdelijke stemming 57
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer en de dames Kathleen Deckx en Vera Celis tot besluit van de op 22 september 2011 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de onderfinanciering van de scholenbouw
– 1261 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 58
- ACTUALITEITSMOTIE van de heren Chris Janssens, Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Filip Dewinter en de dames Gerda Van Steenberge en Marijke Dillen tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1270 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 59
- ACTUALITEITSMOTIE van de heer Filip Watteeuw en mevrouw Elisabeth Meuleman tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1271 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 59
- ACTUALITEITSMOTIE van de heren Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Boudewijn Bouckaert, Jurgen Verstrepen en Peter Reekmans en de dames Patricia De Waele en Ulla Werbrouck tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1272 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 60

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Lydia Peeters, de heer Sas van Rouveroj en de dames Marleen Vanderpoorten, Irina De Knop, Patricia Ceysens, Khadija Zamouri en Fientje Moerman tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid – 1273 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	60
ACTUALITEITSMOTIE van de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen en Robrecht Bothuyne, mevrouw Goedele Vermeiren, de heer Jan Laurys en de dames Güler Turan en Martine Fournier tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid – 1274 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	61
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	61
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	64
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	63

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Patricia De Waele, Katleen Martens, Dirk Peeters, Tinne Rombouts, Bart Tommelein, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de Open Vld-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Sven Gatz als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bart Tommelein,

in de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme mevrouw Marleen Vanderpoorten als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Khadija Zamouri,

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand de heer Sven Gatz als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Khadija Zamouri,

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking de heer Marnic De Meulemeester als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jean-Jacques De Gucht,

in de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie de heer Herman Schueremans als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Filip Anthuenis,

in de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid mevrouw Lydia Peeters als vast lid vervangen door de heer Marc Vanden Bussche en de heer Marc Vanden Bussche als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Lydia Peeters,

in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken de heer Sas van Rouveroj als vast lid vervangen door de heer Filip Anthuenis en de heer Jean-Jacques De Gucht als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Lydia Peeters

en in de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie de heer Filip Anthuenis als vast lid vervangen door mevrouw Khadija Zamouri,

voor de sp.a-fractie is

in de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie mevrouw Else De Wachter als vast lid vervangen door de heer Bart Martens en de heer Bart Martens als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Else De Wachter

en voor de N-VA-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Wilfried Vandaele als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Matthias Diependaele,

in de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme de heer Bart De Wever als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Karim Van Overmeire,

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking de heer Matthias Diependaele als vast lid vervangen door de heer Karim Van Overmeire

en in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Mark Demesmaeker.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2011-12, nr. 60/2)

■

MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding

– 1269 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik wil een voorstel tot aanvulling van de agenda doen met betrekking tot een motie van mezelf en de heer Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding.

Ik heb begrepen dat er vandaag helaas geen debat over deze kwestie mogelijk is. Er zijn gisteren blijkbaar afspraken over gemaakt in de commissie Financiën. Ik durf daar toch een aantal vraagtekens bij te plaatsen of dit wel een goede manier van werken is. Ik denk dat het debat vandaag nuttig en interessant had kunnen zijn. Ik had ook enigszins verwacht dat er een regeringsverklaring zou zijn. Die is er niet, goed, we nemen er akte van.

In ieder geval vragen wij om onze motie tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding aan de agenda toe te voegen.

De voorzitter: Wij zullen ons daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaams werkgelegenheids- en onderwijsbeleid

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaams werkgelegenheids- en onderwijsbeleid.

Het debat is geopend.

De heer Chris Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, collega's, zaterdagochtend ben ik extra vroeg opgestaan om de alsmar omvangrijkere weekendkranten rustig door te nemen. Mijn rustige gemoedstoestand werd al spoedig wat onrustiger na het lezen van het interview met de heer Fons Leroy, afgevaardigd bestuurder van de VDAB. In Het Nieuwsblad van het voorbije weekend lanceert de heer Leroy nieuwe voorstellen om het arbeidsmarktbeleid te hervormen en meer specifiek de vacatures in knelpuntberoepen in te vullen.

Concreet bestaan zijn in de pers voorgestelde plannen uit vier punten: het verplicht omscholen van gediplomeerden met minder gevraagde kwalificaties; de studiekeuze sturen om 'nuttige' opleidingen te promoten; huismoeders moeten in de verzorgingssector aan de slag kunnen als de kinderen wat groter zijn; al bij kleuters moet men op zoek gaan naar hun arbeidsmarkttalenten.

Het probleem van de knelpuntberoepen is bekend en bestaat al vele jaren. Er zijn in Vlaanderen momenteel ongeveer 200.000 werklozen, maar niettemin ook duizenden openstaande vacatures, waarvan vele precies voor knelpuntberoepen. Vraag en aanbod zijn dus totaal niet op elkaar afgestemd, zoals het onderwijs onvoldoende is afgestemd op de noden van de arbeidsmarkt. Er is dus nood aan structurele oplossingen, in samenspraak met verschillende sectoren zoals het onderwijs, de zorgsector en het bedrijfsleven.

De verdienste van de uitspraken van de heer Leroy is alvast dat er opnieuw een maatschappelijk en politiek debat wordt ontwikkeld over de reeds lang aanslepende problematiek van de knelpuntberoepen. Maar de gedane voorstellen van de heer Leroy zijn op zijn zachtst gezegd ook opvallend. Zij roepen toch wel wat vragen op. Gaan we bij kleuterleidsters en -leiders een talentensensor inbouwen, zodat kleuters al vanaf hun eerste schooldagen op hun toekomstige kansen op de arbeidsmarkt kunnen worden gescreend? Moeten thuiswerkende moeders – van vaders was in het interview geen sprake – worden ingeschakeld in de veeleisende, specifieke zorgsector vanaf het moment dat de eigen kinderen minder zorg vereisen? Wat met het recht op de vrije studiekeuze?

Mijnheer de minister, ik zou u dus willen vragen of u zich ook in uw zaterdagochtendkoffie hebt verslikt. Of heeft de heer Leroy ruggespraak met u gehouden alvorens zijn nieuwe ideeën te lanceren? Zo niet, hoe reageert u op deze voorstellen? Hebt u intussen reeds overleg gepleegd of gepland met de heer Leroy? De VDAB, als onderdeel van de Vlaamse overheid, moet verantwoording afleggen aan de Vlaamse Regering. De VDAB wordt immers gefinancierd door de Vlaamse overheid en voornamelijk u, als minister van Werk, legt de beleidsprioriteiten vast. Daarom werd zopas nog de beheersovereenkomst 2011-2015 afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de VDAB waarin deze beleidsprioriteiten vertaald worden in strategische doelstellingen voor de VDAB. In welke mate stemmen de huidige voorstellen van de heer Leroy overeen met de beheersovereenkomst 2011-2015 afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de VDAB enerzijds en uw beleidsprioriteiten zoals verwoord in uw beleidsnota en beleidsbrieven anderzijds?

Duizenden werkgevers zijn wanhopig op zoek naar de geschikte werknemer. Duizenden werknemers zijn even wanhopig op zoek naar de geschikte job. Vaak zijn deze zoektochten tevergeefs en blijven vacatures maandenlang openstaan. Laat ons ook vanuit de Vlaamse

overheid voldoende steun bieden aan die Vlaamse werkgever die hopeloos op zoek is naar het geschikte personeel. En laat ons voldoende kansen geven aan die werknemer die absoluut aan de slag wil. Laat ons daarvoor ook na vandaag in de commissie Economie naar oplossingen zoeken. Het Vlaams Belang wil alvast de heer Leroy uitnodigen om in de commissie zijn voorstellen te komen toelichten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, als het u mocht interesseren: ik heb me afgelopen weekend niet in mijn ochtendkoffie verslikt. Want de voorstellen van de heer Leroy zijn niet nieuw. De problemen zijn dat ook niet. Onze arbeidsmarkt is een knelpunteconomie geworden: 200.000 werkzoekenden, en 75 procent daarvan behoort tot de kansengroepen. Er zijn 135.000 vacatures in de knelpuntberoepen. Alleen al dit jaar heeft de VDAB 300.000 vacatures ontvangen, en dat is alweer een nieuw record.

En het is nog niet gedaan. Zelfs al tempert de conjunctuur de aangroei van nieuwe jobs, er wordt voorspeld dat we de komende 5 jaar 450.000 vacatures mogen en moeten invullen.

Voor het eerst in de geschiedenis is de groep mensen die onze arbeidsmarkt verlaat, groter dan de groep die onze arbeidsmarkt betreedt. Die demografische motor zorgt ervoor dat we de komende jaren structurele problemen zullen hebben op de arbeidsmarkt. De spanning op onze vacaturemarkt neemt toe. Een aantal jaren geleden waren er nog acht werkzoekenden per vacature, nu zijn dat er nauwelijks nog drie. De economische terugval in 2009 heeft nauwelijks voor een iets lossere arbeidsmarkt kunnen zorgen. Momenteel duurt het bij een kwart van de vacatures 90 dagen of meer vooraleer ze ingevuld raken. Voor een op de tien vacatures duurt het zelfs een half jaar of meer. Het gaat dus moeilijk en er moeten maatregelen worden genomen.

De VDAB heeft al heel wat initiatieven aangekondigd en uitgevoerd. Toch vond Fons Leroy het nodig om een aantal voorstellen opnieuw op de publieke tribune te verkondigen. De heer Janssens heeft ze daarnet al overlopen, ik zal dat hier niet overdoen. Maar ik kan mij er grotendeels in vinden, te meer daar ze verder bouwen op bestaand beleid of op bestaande ideeën.

Mijnheer Janssens, mevrouw Meuleman, ik roep de oppositie op er hier geen karikatuur van te maken. Een debat hierover is belangrijk. Daadkracht en actie op het terrein is nog belangrijker. De VDAB heeft een jaar geleden een actieplan Knelpuntberoepen goedgekeurd. Zo voorzag de VDAB in een sluitende aanpak voor cursisten en een verhoging van de uistroom van de werkzoekenden naar werk. Doel van het plan was 65 procent van de VDAB-cursisten aan het werk te krijgen.

Minister, ik ben benieuwd of we deze doelstelling halen. Zitten we op schema? Het plan voorzag ook in de nodige begeleiding van werkzoekenden om een realistisch jobdoelwit te kiezen. Werkzoekenden zouden beter geheroriënteerd worden. Ondertussen bleek al dat zowat 2500 werkzoekenden met hun voorkeurjob geen reële kans maakten op de arbeidsmarkt. Minister, hoever staat het daarmee? Worden deze mensen op dit moment omgeschoold? Zijn zij aan de slag?

In het actieplan van 2010 voorzagen u en VDAB ook een maatpak voor de 50-plussers. 25 procent van de werkzoekenden behoort tot deze categorie. Het was aanvankelijk de bedoeling om eerst en vooral tot de leeftijd van 55 jaar de werkzoekende intensief te begeleiden, en om na de evaluatie deze aanpak uit te breiden tot de leeftijd van 58 jaar. Dat is een zeer goede zaak. Maar, minister, hoe zit het met de evaluatie van deze aanpak? Wanneer kunnen we beslissen over een verdere uitrol tot 58 jaar?

We moeten dus verder gaan. Dat geldt ook voor mensen die niet bekend zijn bij de VDAB. Fons Leroy sprak onder andere over de huisvrouwen, die, zoals we de voorbije dagen hebben geleerd, zeer welkom zullen zijn in de welzijnssector. Maar er is ook de grote groep

leefloners. Eerdere experimenten wezen uit dat ongeveer de helft van deze groep, mits een goede begeleiding, aan de slag zou kunnen in een duurzame job op de reguliere arbeidsmarkt. Dat is een vergeten arbeidsreserve van zowat 30.000 personen in Vlaanderen. Minister, we kunnen het ons niet veroorloven om deze talenten aan de kant te laten staan.

Minister, we bespraken deze problematiek al vele malen, zowel in de commissies als in de plenaire vergadering. Zo beloofde u op 12 mei 2010 dat u de werking van de taskforce onderwijs-arbeidsmarkt zou trachten te verbeteren en versterken, in overleg met uw collega, Pascal Smet. Ik ben benieuwd hoever u hiermee staat. Ik vrees echter dat we nog heel wat werk hebben. In de krant las ik een citaat vanuit de hoek van de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's). Daar werd afwijzend gereageerd op de voorstellen van Fons Leroy om het onderwijs beter af te stemmen op onze arbeidsmarkt: "Je mag onze kinderen hun droom niet afpakken."

Minister, als we deze mensen niet op hun verantwoordelijkheid wijzen, ontstaat een groot probleem. Een foute studiekeuze, bij gebrek aan goede arbeidsmarktinformatie, kan van deze kinderdromen volwassen nachtmerries maken.

Minister, de regering moet ingrijpen. U doet al heel wat. Er is het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP). U bent extra opleidingen aan het uitrollen. Er zijn heel wat initiatieven genomen. Wij staan achter uw beleid. Maar de centrale boodschap van Fons Leroy luidt: "Plus est en vous!" Ons arbeidsmarktbeleid moet versnellen. U kreeg 30 miljoen euro extra toebedeeld in de begroting 2012. Ik ben dan ook heel benieuwd hoe we die middelen efficiënt kunnen inzetten om onze knelpunteconomie structureel aan te pakken.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Dames en heren, als een topambtenaar van Werk in dit land of deze regio oproept dat het vijf voor twaalf is aan een minister waarvan de voorman gezegd heeft dat we buiten de lijntjes gingen kleuren, vraag ik me af 'où le bât blesse'. Waar zit het probleem? Waarom handelen we niet? Waarom blijven we er al twee jaar over spreken?

In 2003 waren er in Vlaanderen gemiddeld 7,3 werkzoekenden per openstaande vacature. Vandaag zijn dat er 3,4 en dus minder dan de helft. Bij een indicator lager dan 4 spreken we van een heel krappe arbeidsmarkt. De economische terugval in 2009 heeft daar structureel niets aan gewijzigd. Momenteel duurt het bij een kwart van de vacatures negentig dagen of meer vooraleer ze ingevuld raken.

Uit recent onderzoek van het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen blijkt dat 26 procent van de ondernemers moeite heeft om mensen te vinden. Volgens cijfers van professor Sels gaan we tussen nu en 2015 – met veel babyboomers, waaronder velen van ons – naar 458.000 vacatures. Dat zijn mensen die we moeten vervangen, en we weten tot vandaag niet hoe we die zullen vervangen. Dat is nog maar het begin van de babyboomgeneratie die op pensioen gaat, de krapte zal alleen maar toenemen.

Er is veel gezegd op Vlaams niveau. We hebben het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) gehad. Er is niet veel gewipt, er is niet veel veranderd op de arbeidsmarkt. In de Septemberverklaring werd nog eens 30 miljoen euro beloofd voor dat alles. Maar uiteindelijk is er niets gebeurd.

De heer Van den Heuvel heeft een tipje van de sluier van de federale onderhandelingen gelicht in de commissie. Eén ding was zeker: de essentie, namelijk de beperking van de werkloosheid in de tijd ligt op de tafel en is niet bespreekbaar ondanks de aanwezigheid van Open Vld. De werkloosheidsuitkering wordt niet beperkt in de tijd. Het weze gezegd en geschreven anno 2011. Deze essentiële maatregel zit er nog altijd niet in terwijl er acht partijen rond de tafel zitten.

We kunnen de voorstellen van de VDAB-topman alleen maar volmondig steunen. Een aantal zaken zijn wat extreem gebracht, waarschijnlijk om onze aandacht te trekken en de essentie

en urgentie naar voren te brengen. Zo is er de verplichte omscholing. Dat is een noodzaak. Wij steunen dat ten volle. De minister gaf een voorbeeld in de commissie. Als iemand leeuwentemmer is maar er is geen vacature voor leeuwentemmer maar wel voor kameelverzorger, dan moet die persoon de kamelen verzorgen. Dat zijn uw woorden, minister. Ik steun u daarin, u hebt daarin gelijk, maar dan moeten we dat ook doen.

Er is het sturen van de studiekeuze. Dat is niet slecht. Er moet in het basisonderwijs meer aandacht zijn voor beroepen met vacatures. Dat kan geen probleem zijn.

We hebben het gehad over de passende dienstbetrekking. De afstand om mede te bepalen of een betrekking passend is, bedraagt momenteel amper 25 kilometer. Dat is van Jezus' tijd. We rijden – als West-Vlamingen – gemakkelijk 100 kilometer naar hier. Dit moet dus zeker opgetrokken worden tot minimaal 65 kilometer zodat de passende betrekkingen worden ingevuld.

Het screenen van kleuters is een beetje een boutade, maar ik kan er nog iets nuttigs aan koppelen, namelijk dat de leerplicht zakt van zes naar drie jaar. Vandaag gaan de meeste kinderen al op drie jaar naar school, laat ons dat naar beneden halen zodat het contact met de reële wereld dat er toch al is, kan worden onderbouwd en beter worden voorbereid.

Het reactiveren van huismoeders kennen wij. Het is de activering van de leeftijdsgroep 55-64-plussers. Daar werkt maar 38,2 procent. We hebben hier gelukkig het voorbeeld van het tegendeel, onze voorzitter die ons dagelijks met zijn werkkraft en overtuigingskraft mooi in het gareel houdt en een voorbeeld is voor deze leeftijdsgroep om zo lang mogelijk actief te blijven. (*Applaus*)

De voorzitter: U krijgt een minuut spreektijd bij. (*Gelach*)

De heer Ivan Sabbe: Dank u, voorzitter.

U toont ons de weg. Het Europese gemiddelde ligt op 46,3 procent ten opzichte van de 38,2 in Vlaanderen.

De brugpensioenen laten uitdoven is een absolute must. Ik heb het u al gevraagd, minister, drijf de activering op naar 58 jaar. Wacht niet meer op evaluaties en rapporten. Dat moet gebeuren, niet alleen voor de nieuwe instroom maar voor iedereen tot en met 58 jaar.

Minister, ik had u eveneens gevraagd te stoppen met die Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdscrediet en loopbaanonderbreking, die voor zorg uitgezonderd. De mensen die voor iemand zorgen buiten beschouwing gelaten, bevinden 60.000 Vlamingen zich vandaag in een deeltijds of voltijds stelsel van tijdscrediet. Het brugpensioen is een federale materie, maar de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement moeten druk uitoefenen opdat ook dit ophoudt, want dit kan niet langer. Dit kunnen we niet meer volhouden. Ook is er een probleem met de allochtone bevolking, jammer genoeg: van die allochtone bevolking werkt 41,9 procent, terwijl dat bij ons 66 procent is.

Minister, ik heb hier heel wat zaken op tafel gelegd. Ik heb daar een aantal vragen aan gekoppeld, maar ik pleit ervoor dat we eens iets doen in plaats van erover te spreken. Laten we tot daden overgaan. Het is een mooie uitdrukking, 'buiten de lijntjes kleuren'. Laten we, als Vlaams Parlement en als Vlaamse Regering, die zaken afdwingen. Laten we buiten die lijntjes kleuren en ervoor zorgen dat dit er is en dat de toekomst van onze regio niet in gevaar komt.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Geachte leden, ik was dit weekend inderdaad gechoqueerd. Laat me duidelijk zijn: ik ben niet begonnen met de karikatuur, met de controverse. Mijnheer Bothuyne, die karikatuur komt van de heer Leroy zelf. Hij heeft duidelijk aan de boom willen schudden. Hij is daarin geslaagd: we staan hier allemaal vandaag. Hij heeft echter zo hard geschud dat er toch wel een paar rotte appels uit die boom zijn gevallen.

Een eerste rotte appel voor mij was een voorstel dat me absoluut heeft gechoqueerd, namelijk het screenen van de kleuters. U moet weten dat we op dit moment in de commissie Onderwijs bezig zijn met de hervorming van het secundair onderwijs. Bij die hervormingen willen we de studiekeuze uitstellen, omdat blijkt dat, als men heel vroeg kiest, men heel vaak fout kiest. Dat is de grote fout in ons systeem vandaag. Er is het watervalstelsel, waardoor mensen een foute keuze maken. Ze kiezen niet op basis van interesse of talenten. Ze maken een foute keuze en verlaten dan vroegtijdig de school, met als gevolg dat ze inderdaad verloren zijn voor de arbeidsmarkt. Laten we die studiekeuze dus net uitstellen, mijnheer Bothuyne, en niet beginnen met het screenen van kleuters.

Ik was ook gechoqueerd door het onderscheid dat de heer Leroy maakt tussen nuttige en niet-nuttige banen. Ik heb een diploma filosofie. Ik heb me verdiept in het werk van Nietzsche en diens invloed op Robert Musil. Dat is niet meteen het meest nuttige onderwerp, zou je kunnen zeggen, maar ik ben toch politicus. Binnenkort is dat ook een knelpuntberoep, denk ik, dus u ziet: ook wij kunnen knelpuntberoepen invullen. Ik vraag me af wie dat onderscheid tussen nuttige en niet-nuttige beroepen zal maken. Is dat de arbeidsmarkt? Gaan we luisteren naar de headhunters? Als zij zeggen dat er meer telemarketeers nodig zijn, gaan we er dan voor zorgen dat ons onderwijs meer mensen tot telemarketeer opleidt? Ik denk het niet. Ik zou het ook niet willen. Ik denk trouwens dat ook de arbeidsmarkt aan zelfonderzoek mag doen. Een starter op de arbeidsmarkt, of dat nu een econoom of een filosoof is, heeft sowieso nog veel bij te leren. Is ter zake niet een taak weggelegd voor onze arbeidsmarkt, in het bijscholen van mensen, om mensen kansen te geven, om ervoor te zorgen dat mensen competenties kunnen ontwikkelen, ongeacht hun diploma? Wat dat betreft, is er nog werk te doen.

En ja, er zijn ook banen waar mensen massaal hun neus voor optrekken. Verpleegkundige is blijkbaar een knelpuntberoep, net als mecanicien. We moeten echter ook eens bekijken hoe dat komt. Laten we kijken naar de verloning, naar de werkomstandigheden, naar de maatschappelijke waardering van die baan. Laat de arbeidsmarkt dus aan zelfonderzoek doen. Misschien kan de heer Leroy toch ook eens wat aan kritisch zelfonderzoek doen. Als het immers inderdaad zo simpel is om werkzoekenden te matchen met de vacatures die er zijn, waarom doet de VDAB dat dan allang niet? De heer Leroy beweert dat een op de drie leefloners met gemak kan doorstromen naar de arbeidsmarkt, maar hij is toch de topman van de VDAB. Waarom helpt hij die mensen dan niet meer? Als iemand daarvoor kan zorgen, dan is het toch wel de heer Leroy.

De VDAB heeft vorig jaar een actieplan opgemaakt. Dat plan zou eind dit jaar een evaluatie moeten krijgen. Heeft de heer Leroy voor zichzelf al die evaluatie gemaakt? Is al gebleken dat dat actieplan niet voldoet? Op welke terreinen? Waar moeten we bijsturen?

Dat actieplan moet inderdaad worden bijgestuurd. We moeten de kansengroepen nog meer kansen geven op de arbeidsmarkt. Daar moeten we op inzetten. Het gaat over 50-plussers en ook over andere groepen. Er is dus werk aan de winkel voor de heer Leroy. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik wil even ingaan op dit laatste element. Als inderdaad 75 procent van de werklozen mensen zijn uit kansengroepen, dan zijn we een heel belangrijk element aan het voorbereiden, namelijk het decreet Maatwerk. Dat moet een antwoord bieden om de kansengroepen beter in te zetten in de sociale economie en de bedrijven.

Minister, ik vraag u om alles op alles te zetten samen met minister Van den Bossche, die daar nu succesvol mee bezig is. Ik hoop dat we het decreet spoedig kunnen afronden. Dat lijkt me het belangrijkste antwoord op de problemen die de heer Leroy heeft gesteld. Als we dat decreet goed aanpakken, kan het heel wat oplossingen bieden.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Vlaanderen heeft heel wat knelpuntberoepen. Brussel heeft heel wat werkzoekende jongeren. Het is heel vreemd dat hier vandaag de link tussen Brussel en Vlaanderen niet wordt gelegd. Vlaanderen heeft de jobs, Brussel heeft de jongeren. We kunnen naar een win-winsituatie zoeken in de vergrijzing in Vlaanderen en de verjonging in Brussel. Daarom moeten we een veel structurelere samenwerking hebben tussen Brussel en Vlaanderen.

De heer Ivan Sabbe: We hebben al grote moeite om die activering in Vlaanderen op punt te krijgen. Uw opmerking is terecht, mevrouw Idrissi, maar dan moeten we een samenwerking krijgen met een andere gemeenschap en een andere dienst. Wallonië heeft Forem, Brussel heeft ACTIRIS. Er zijn misschien wel akkoorden, maar de finale stimulans om het te doen, ontbreekt. De enen noemen het de werkloosheidsval, de anderen de hangmatcultuur. Het probleem is dat er niet altijd voldoende motivatie is om die job aan te nemen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: U zegt nu al dat niemand dat inbrengt. Zullen we even wachten tot iedereen heeft gesproken? Dan zal ik erop reageren.

De heer Robrecht Bothuynne: We werken aan de interregionale mobiliteit. Duizenden Brusselaars komen dankzij de VDAB in Vlaanderen werken. Mevrouw Meuleman en mevrouw Idrissi, jullie tussenkomsten bewijzen dat de kloof tussen onderwijs en arbeidsmarkt heel groot is.

Mevrouw Meuleman, uw betoog getuigt van zo'n grote wereldvreemdheid als het gaat over onze arbeidsmarkt en het arbeidsmarktbeleid dat we nu voeren, dat dit maakt dat ik heel zeker ben dat we een probleem hebben met een goede samenwerking tussen onderwijs en arbeidsmarkt. We hebben zeker werk aan de winkel.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Het debat is inderdaad nog niet gevoerd. Ik wil ook verwijzen naar de samenwerking tussen ACTIRIS en Forem. Dat komt straks nog aan bod.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, ik ga alle cijfers niet herhalen. Stuk voor stuk bewijzen ze dat we met een knelpunteconomie en een knelpuntarbeidsmarkt zitten, die nog zal verdiepen. Dat vraagt om een sterk beleid met een toekomstvisie.

Het is de taak van een leidend ambtenaar om dat soort visie te ontwikkelen. Het kan ons alleen maar verrijken.

Mijnheer Sabbe, u zegt dat u niet weet hoe u in de toekomst al die vacatures zult invullen. Ik heb niet de pretentie het allemaal te weten, maar ik wil wel enkele elementen aanhalen, al is het maar omdat de minister ook al heeft aangekondigd dat hij een werkgelegenheidsakkoord wil afsluiten. Dat akkoord zal minstens mee moeten inzetten op de uitdagingen van de toekomst. Onze fractie wil daar een aantal klemtonen op leggen.

Minister, in de eerste plaats is het nodig om sectoren en bedrijven echt te responsabiliseren. Vlaanderen en België hebben historisch een heel laag percentage aan middelen dat wordt ingezet in opleidingen nadat onze jongeren het onderwijs verlaten. De vorige legislatuur werd er ingezet op een competentieagenda. Die agenda werd vandaag nog niet verlengd. We gaan ervan uit dat die een prominente plaats krijgt in het werkgelegenheidsakkoord en dat die wordt verlengd en versterkt.

Net als Fons Leroy vragen wij blijvende aandacht voor kansengroepen. De cijfers die de heer Bothuynne gegeven heeft, bewijzen duidelijk dat werkloosheid vandaag in grote mate een verhaal van kansengroepen is. We moeten inzetten op de bestaande kansengroepen, zoals allochtonen, die de grootste tewerkstellingsachterstand hebben van heel de Europese Unie, personen met een handicap, laaggeschoolden en 50-plussers. Fons Leroy noemt ook een

aantal nieuwe kansengroepen, die tot hier toe onder de radar gebleven zijn, maar die we niet kunnen achterlaten: herintreders, huisvrouwen, enzovoort.

We moeten werk maken van administratieve vereenvoudiging en bijvoorbeeld barrières wegwerken tussen Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, sociale economie en de reguliere economie. We moeten werk maken van interregionale mobiliteit en zorgen voor werkbaar werk aan een correct loon.

In die geest wil ik, met een open kijk, de voorstellen van Fons Leroy tegen het licht houden. Dat ook ten behoeve van mevrouw Meuleman, die overal slechte geesten ontwaart.

Ik ben er voorstander van dat de VDAB samenwerkt met scholen om de aansluiting tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt te bevorderen. Ik ben er voorstander van dat de VDAB zijn expertise zou kunnen inzetten om mensen, ouders en leerlingen bewuster te laten kiezen zodat ze hun keuze niet beperken tot wat ze kennen, maar die door een betere kennis van en inzicht in de arbeidsmarkt kunnen verruimen en verdiepen. Ik ben voor keuzevrijheid. Het is de onwetendheid die de echte vrijheid onderuithaalt. Mevrouw Meuleman, mensen met open ogen de afgrond in laten lopen, vind ik choquerend.

Echte onderwijsvrijheid betekent ook dat op alle echelons talenten de kans krijgen om ontdekt te worden. Dat betekent bijvoorbeeld dat we – dat lees ik in het artikel van Fons Leroy – in de kleuterschool ook al moeten inzetten op die brede competentieontwikkeling. Dat is niet in tegenspraak met het uitstellen of vervroegen van keuzes. Het gaat erom de radar open te zetten, ook al in de kleuterschool, en vanaf de kleuterschool werk te maken van die brede competentieaanpak.

In dezelfde lijn getuigt het toch wat van schuldig verzuim als we na die studiekeuze niet ook werk zouden maken van het actief begeleiden van mensen als blijkt dat hun studiekeuze niet naar een job toeleidt. Het is toch maar normaal dat, als een persoon na drie maanden nog geen enkele jobaanbieding heeft ontvangen, men tegen die persoon zegt dat hij zich beter heroriënteert. Minister, u hebt daarover een project aangekondigd. Wat is de stand van zaken van dat project?

Met betrekking tot herintreders en mensen die vandaag actief zijn, is het volgens mij bijzonder belangrijk dat de periode die zij thuis doorbrengen, niet wordt beschouwd als een dode periode of blinde vlek door eventuele werkgevers of door die mensen zelf. In de jaren 90 waren er projecten, de Doornroosjes van de arbeidsmarkt, waarbij men samenwerkte met vrouwenorganisaties. Vandaag is het landschap veranderd. Vandaag zijn er ook kansengroepen, zoals allochtone vrouwen. Een dergelijk project zou wel nuttig kunnen zijn en zou misschien, zoals aangekondigd in het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) 2010-2011, aanleiding kunnen geven om opnieuw te worden opgenomen in de onderhandelingen.

Want het is duidelijk dat er barrières zijn voor bijvoorbeeld huisvrouwen. Er werd mij deze week gemeld dat een moeder van een gehandicapt kind aan de slag zou willen gaan als persoonlijke assistent van haar zoon. Dat werd door de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling geweigerd. Zij stellen dat dat geen arbeidsrelatie is. Die vrouw zal blijven zorgen voor haar zoon, maar niet op de arbeidsmarkt komen.

Het is dit soort van praktische voorbeelden die we moeten aanpakken. Wanneer we de prangende vragen van de toekomst echt willen oplossen, kunnen we ons niet permitteren dat ook maar iemand aan de kant blijft staan. We hebben echt alle handen nodig. We zullen werk moeten maken van het verlagen van drempels, het slopen van muren, 'out of the box' denken en het beter aansluiten van de arbeidsmarkt op het onderwijs. Fons Leroy heeft de aanzet gegeven. Dit debat is een levend debat. Minister, u gaat ermee aan de slag.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Van Malderen, ik stel voor dat Fons Leroy u voortaan meeneemt bij interviews. Ik vind dat u een schitterende legende hebt verstrekt ten aanzien van het interview. U zegt zaken die ik niet heb gelezen in dat interview. U hebt het allemaal positief verwoord. U zegt dat sectoren en bedrijven moeten worden geresponsabiliseerd. Ik merk daar niets van. U hebt het over een vereenvoudiging en over kansengroepen maar de heer Leroy zegt daar niets over. Ik lees wel in dat interview: “Waarom niet nog drastischer mensen vanaf het begin naar een nuttige opleiding sturen? We moeten zelfs al bij kleuters detecteren.” Ik vind dat vrij verregaande uitspraken.

Het strafste van alles is dat er niet zo lang geleden, in 2010, een actieplan is opgemaakt. Daar staan een aantal duidelijke lijnen in waarop de VDAB zal werken. Er zal een evaluatie komen eind 2011. Die evaluatie is er nog niet. Waarom zegt de heer Leroy andere zaken dan in dat actieplan? Geloofst hij zelf niet dat zijn mensen van de VDAB het aankunnen? Geloofst hij zelf niet dat de instrumenten van de VDAB effectief en efficiënt zijn? Ik heb de indruk dat de heer Leroy iets wil maskeren of andere bedoelingen heeft. Het is bijna een vaste gewoonte van de heer Leroy om op andere terreinen de arbeidsmarkt in te brengen, ook als dat niet gepast is. Ik vraag me af of de heer Leroy niet inderdaad bijna zeggenschap wil krijgen over een aantal andere sectoren zoals het OCMW.

De heer Leroy is een schitterend manager, iedereen weet dat. Hij heeft niet toevallig daarvoor ooit een prijs gekregen, maar hij heeft ook alle kneepjes van het politieke vak in de vingers. Hij weet heel goed hoe hij ervoor moet zorgen dat zijn organisatie en hijzelf in het middelpunt van de belangstelling blijven.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik betreur dat hier een parlementair debat wordt gevoerd over de uitspraken van een leidinggevend ambtenaar; We konden niet anders aangezien daarover vragen waren ingediend. De heer Leroy heeft natuurlijk recht van spreken. We weten dat hij een socialist is, hij is kabinetschef geweest van allerlei ministers, zelfs van Luc Van den Bossche. We weten dan ook dat hij een duidelijke politieke kleur heeft. Hij staat daar zelfs al een beetje boven. We weten dat ambtenaren die vast zijn benoemd, na een tijdje een eigen positie beginnen te ontwikkelen. Ik betreur dat wij hier een debat moeten voeren over wat de heer Leroy wil.

Mijnheer Van Malderen, natuurlijk verdedigt u de heer Leroy, het is een partijgenoot van u. Maar dat maakt het debat zo onwezenlijk. Peilen naar de intenties van een leidinggevend ambtenaar is niet de taak van het parlement. Het parlement stelt vragen aan de regering. Het is duidelijk dat de heer Leroy boven zijn petje aan het acteren is met allerhande verklaringen. Ik betreur dat ook, mijnheer Watteeuw. (*Applaus bij CD&V en Groen!*)

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Van Malderen, op de arbeidsmarkt is men ervan overtuigd dat de slappe lijn die tot nu toe werd en wordt gebruikt door de Vlaamse Regering, niet sterk genoeg is om het arbeidsbeleid en de arbeidsmarkt fundamenteel vooruit te helpen. De maatregelen die ik heb genoemd, zoals activeren tot op de leeftijd van 58 jaar, afschaffen van het brugpensioen enzovoort, zijn echte maatregelen. De toespraak die u hebt gehouden, is een zeer mooie politieke toespraak maar geen toespraak die concrete verbeteringen van de maatregelen inhoudt om het werkelijk anders te gaan doen en tot reëel resultaat te komen.

Uw intenties zijn goed, mijnheer Van Malderen, maar de recepten die u voorschrijft, zijn oude recepten, die niet gepakt hebben. De mayonaise heeft niet gepakt. We moeten nu naar veel sterkere mayonaise.

De heer Chris Janssens: Ik stel vast dat de heer Van Malderen de inhoud van het interview in de krant op een andere manier gepercipieerd heeft dan de gemiddelde krantenlezer. Niemand van ons heeft willen beweren dat een leidend ambtenaar geen eigen visie mag hebben.

We hebben in maart van dit jaar de beheersovereenkomst besproken. Die loopt over een periode van vier jaar, van 2011 tot 2015. Tijdens die bespreking in de commissie Economie is er geen melding gemaakt van de concrete voorstellen die nu in het interview gelanceerd worden. Daar ging onze verbazing over.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Watteuw en een aantal andere collega's, ik betreur dat u een intentieproces maakt van iemand die zich hier niet rechtstreeks kan verdedigen. Bovendien zit in uw vragen zelf al het antwoord. Er is een lopend beleid en je hebt een aantal nieuwe dingen die er zitten aan te komen. Er zit een nieuw werkgelegenheidsakkoord aan te komen. De minister zit te popelen om daarop te antwoorden. Dan vind ik het maar normaal dat een leidinggevend ambtenaar daar niet alleen een visie over ontwikkelt, maar daar ook het debat rond aanzwengelt. Als u vindt dat dat slecht geïntentioneerd is, mijnheer Watteuw, dan zeg ik u: *the evil is in the eye of the beholder.* (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, ik wil eerst een bekentenis doen: zelfs toen ik al aan de universiteit zat, was ik eigenlijk nog van plan om vrachtwagenchauffeur te worden. Nu blijkt dat een knelpuntberoep te zijn. Maar zoals mevrouw Meuleman zegt, doe ik ook een goede daad door hier te zitten, want politicus wordt ook een knelpuntberoep.

Er wordt hier vaak verwezen naar het feit dat de toeleiding op de Vlaamse arbeidsmarkt niet vlot verloopt. We kunnen inderdaad vaststellen dat er een paradox is tussen het aantal vacatures en het aantal werklozen. Maar laat ons dan ook heel duidelijk zijn bij het aanwijzen van de oorzaken ervan. De maatregelen die op dit moment door de VDAB worden genomen, moeten nog bijgestuurd en versneld worden. Daar zal de minister het straks nog over hebben. Maar laat ons vooral niet vergeten welke maatregelen er op federaal niveau zouden moeten worden genomen om de toeleiding beter te doen verlopen. Het is heel gemakkelijk om hier te staan roepen en schreeuwen over wat er allemaal fout loopt, en ondertussen om de echte oorzaken – de onbeperkte werkloosheid in de tijd, brugpensioenen en dergelijke meer – heen te fietsen.

Twee weken geleden was er het VBO-forum, waar professor Sels zijn voorstelling heeft gedaan. Op basis van demografische gegevens blijkt dat er in de toekomst nog meer dan 400.000 werknemers te kort zullen zijn. Professor Sels zei daarbij letterlijk dat zowat alles een knelpuntberoep zou worden. Om die reden zal de juiste man of vrouw op de juiste plaats in de toekomst nog veel belangrijker worden. We moeten de voorstellen van de heer Leroy – ook al zat er ook wel een beetje vuurtje stook bij – als een positief signaal aanvaarden. We moeten daar inderdaad dringend op inspelen. Die analyse delen we allemaal.

Dat is ook niet nieuw. Er zijn al heel wat inspanningen geleverd om de nog resterende arbeidsreserve de komende jaren aan te spreken. Voor de 50-plussers bijvoorbeeld heeft deze Vlaamse Regering beslist om de activeringsgraad op te trekken naar 55. Tegen het einde van het jaar zal dat 58 worden. Er zijn ook al heel wat inspanningen gedaan met betrekking tot allochtonen, zoals het jobkanaal en het Actieplan Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit. Daar is nog een heel grote vrije arbeidsreserve.

Ik wil ook nog verwijzen naar die inspanningen die samen met ACTIRIS en Forem zijn geleverd om ook Brusselse en Waalse arbeidskrachten hier aan bod te laten komen. Als u en uw partij dat inderdaad zo belangrijk vinden, mevrouw Idrissi, zou ik u voorstellen om heel snel uw telefoon te nemen en mensen op te bellen die voor uw partij aan de federale onderhandelingstafel zitten. Als zij dat inderdaad zo belangrijk zouden vinden, zouden zij dat meegenomen hebben in de hervorming van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Maar voor zover wij weten, hebben zij dat niet gedaan.

Mevrouw Yamila Idrissi: Mijnheer Diependaele, bij mijn weten wordt een samenwerkingsakkoord nog altijd gesloten tussen de minister die bevoegd is voor arbeid van

het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Vlaamse minister die bevoegd is voor tewerkstelling, minister Muylers. Ik stel dus voor dat u de telefoon neemt en Brussels minister Cerexhe opbelt. Minister Muylers hebt u hier.

De heer Matthias Diependaele: Het samenwerkingsakkoord is er en levert resultaten op. Ik neem aan dat de minister daar straks wat cijfers op zal plakken. Het punt is dat er wel wat meer nodig is in Brussel om een oplossing te bieden aan de hoge werkloosheid die er op dit moment is.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: U hebt eigenlijk een punt, mijnheer Diependaele, alleen hebben we deze discussie hier al eens gevoerd naar aanleiding van de samenwerkingsakkoorden. Ik zei toen dat we er iets verder in dienden te gaan en toen luidde het antwoord dat wat er is, voldoende is. U kunt niet afhankelijk van de situatie met net de omgekeerde stelling afkomen.

De heer Matthias Diependaele: Ik ga verder. De voorstellen van de heer Leroy richten zich ook tot mensen die op dit moment niet actief zijn op de arbeidsmarkt. Hij haalt het voorbeeld aan van huisvrouwen die onthaalmoeder zouden kunnen worden. Niet veel mensen zullen ontkennen dat huisvrouwen, indien zij dat wensen, de capaciteit hebben om als onthaalmoeder, een echt knelpuntberoep, aan de slag te gaan. Dit zou niet verplichtend zijn, maar stimulerend.

Het komt eigenlijk allemaal neer op het vinden van de juiste competenties bij de verschillende deelnemers op de arbeidsmarkt. Mensen uit de sociale wetenschappen die op dit moment moeilijk aan een baan geraken, moeten op zoek gaan naar hun competenties. Ze moeten kunnen worden ingezet voor andere zaken waarbij ze wel voldoening vinden in hun job.

We zullen verdere inspanningen moeten leveren. Het antwoord van de minister zal al heel wat verduidelijken. Het is echt wel nodig dat we hierop voortbouwen om onze welvaart in de toekomst veilig te stellen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer Diependaele, ik wil toch even een repliek geven op wat u hebt gezegd. U weet dat wij er absoluut voorstander van zijn dat ouders, vaders of moeders, die vrijwillig thuisblijven om voor de kinderen te zorgen, een speciaal statuut krijgen dat wordt gekoppeld aan een financiële vergoeding en aan het opbouwen van pensioenrechten.

Dat wil echter niet zeggen dat een vrouw die gedurende een bepaalde tijd voor de opvoeding van haar kinderen heeft ingestaan, per definitie nog zin heeft om daarna als onthaalmoeder aan de slag te gaan. Het zou perfect mogelijk zijn dat die ouders, wanneer hun kinderen groot zijn, wel eens iets anders willen doen dan de zaken waarvoor ze bewust en uit liefde zijn thuisgebleven. Het is geen evidentie dat al die vrouwen als onthaalmoeder aan de slag zouden gaan.

De heer Matthias Diependaele: Ik ben het daarmee eens, het is daarom dat we stellen dat het geen verplichting is, maar dat dit wel kan worden gestimuleerd. Op dit moment is het nog altijd een probleem dat vrouwen in dit geval vaak meer dan 50 jaar oud zijn. Ze gaan er vaak van uit dat ze als 50-plusser sowieso geen werk meer zullen vinden. We moeten daar een oplossing voor vinden. Als die vrouwen wel nog willen werken, moeten we ervoor zorgen dat ze de kans krijgen om werk te vinden. Daartoe moeten we ook de werkgevers stimuleren om de capaciteiten bij die vrouwen te erkennen en om hen aan te nemen.

De heer Ivan Sabbe: Ik vind de opmerking van de heer Crombez een beetje gratuit. We weten allemaal dat de samenwerkingsakkoorden tussen Forem, ACTIRIS en VDAB voor een heel groot stuk rusten op de goodwill van de actoren en dat er geen sanctionering tegenover staat als iemand uit Doornik een job in Kortrijk weigert. Hier proberen om de spreker onderuit te halen door te zeggen dat de akkoorden er zijn, is niet correct. Als aan een

maatregel geen sanctionering is verbonden, dan is er eigenlijk geen maatregel, dan is er alleen maar goodwill. En met goodwill komen we in deze zaak niet verder. De maatregelen die tot nu toe ingezet werden, hebben al bewezen dat ze niet effectief zijn, want officieel hebben we 200.000 werklozen, maar er zijn wel 700.000 mensen in Vlaanderen die een werkloosheidsuitkering krijgen. We moeten een ander soort maatregelen implementeren. De samenwerking is er nu alleen op basis van goodwill, niet op basis van harde cijfers en harde maatregelen.

De heer Matthias Diependaele: Ik wil daarop inspelen. Ik heb in het begin van mijn betoog al gezegd dat het arbeidsmarktbeleid uit twee delen bestaat: het activeringsbeleid aan Vlaamse kant en het passiveringsbeleid aan federale kant. We moeten de vraag durven te stellen wat de verantwoordelijkheid is van het passiveringsbeleid aan federale kant.

Het activeringsbeleid langs Vlaamse kant draait heel goed en de samenwerkingsakkoorden passen daarin. Maar vergeet vooral niet de verantwoordelijkheid van de passiveringsmaatregelen die federaal moeten worden aangepast.

De heer Robrecht Bothuyn: In een volwassen federalisme worden akkoorden gesloten tussen volwassen deelstaten, tussen volwassen gewesten. Dat is ook wat gebeurt met de interregionale mobiliteit. Er zit een belangrijke sanctioneringpijler in, uitgevoerd door de federale RVA. Nog nooit zijn zoveel werkzoekenden gesanctioneerd omwille van een gebrek aan de juiste houding in zoekgedrag, het weigeren van jobs of opleidingen. De stok achter de deur is er dus wel degelijk, ook federaal wordt er beleid gevoerd.

Voor degenen die rekenen op de extra bevoegdheden die de onderhandelaars op dit moment aan het binnenhalen zijn voor deze assemblee: zeer goed. Wij rekenen er ook op om een aantal bijkomende hefboomen in handen te krijgen om ons arbeidsmarktbeleid beter te structureren, maar laat ons bij dit debat beginnen met onze eigen bevoegdheden waar duidelijk nog heel wat winst te rapen valt. Als het gaat over de link tussen onderwijs en arbeidsmarkt, hebben we alle tools in eigen handen, en daar kunnen we nu werk van maken.

De heer Matthias Diependaele: Ik ga volledig akkoord met de laatste opmerking, maar een zwaluw maakte de lente niet. Het is niet omdat er een inhaalbeweging bezig is, dat het probleem van de sanctionering is opgelost. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, dit debat brengt heel wat teweeg. Sommigen zijn geschokt, sommigen verslikken zich in hun koffie, sommigen doen een oproep om er geen karikatuur van te maken en anderen maken er misschien wel een karikatuur van. Onze fractie wil alleszins duidelijk stellen dat de oproep van de topman van de VDAB, Fons Leroy, zeer moedig en zeer terecht is. Het betekent ook een erkenning van het ontoereikend activeringsbeleid van zijn eigen organisatie. De VDAB is weliswaar een organisatie die zich moet houden aan de krijtlijnen die door de politiek worden uitgezet.

Mijn partij hamert al heel lang op een intensievere aanpak van de activering van de werkzoekenden. Vandaag blijft de activering van de officieel werkzoekenden ontoereikend en te vrijblijvend. We kunnen beginnen over de vijftigplussers, maar daar is al heel veel over gezegd. We denken ook aan de kansengroepen, de onvrijwillig deeltijds werklozen en dergelijke meer.

Alleszins ligt de eerste uitdaging van de VDAB erin om de huidige werkzoekenden te activeren. Het feit dat Fons Leroy een oproep doet om er niet alleen de werkzoekenden bij te betrekken, maar ook om onmiddellijk een brug verder te springen naar de nieuwe groep van potentiële klanten van de VDAB, daar kan men vragen bij stellen.

Concreet pleiten wij al jarenlang voor een drastisch meerjarenactieplan inzake de knelpuntberoepen, dit met concrete streefcijfers. Die algemene streefcijfers zijn overigens intussen wel bekend. Wat dat betreft, kunnen we verwijzen naar de analyse van professor Luc

Sels van de K.U.Leuven. Hij heeft becijferd dat we in Vlaanderen zowat 458.000 vacatures zullen moeten invullen tegen 2020, waarvan 304.000 ter vervanging van de huidige uittredende werknemers.

De noodkreet van professor Sels destijds, die nu wordt aangevuld met de noodkreet van Fons Leroy, bewijst eens te meer dat ook onze oproep geen loze kreet is. Er moet dringend ingegrepen worden, en wel drastisch. Met drastisch bedoelen we zeker niet asociaal.

De hamvraag is: zijn de maatregelen die Fons Leroy in het krantenartikel naar voren bracht, terecht? Zijn het de juiste? We moeten er geen karikatuur van maken. Als het gaat over de reactivering van huismoeders, kunnen wij alleen maar stellen dat we het er 100 procent mee eens zijn dat men de arbeidsmarktreserve maximaal moet kunnen aanspreken. Huismoeders zijn nu eenmaal een zeer belangrijke categorie. Nu zonder meer stellen dat die allemaal naar de zorg of naar de opvang moeten gaan, moeten we niet doen. Ik denk niet dat dat de bedoeling was van Fons Leroy.

Het komt er wel op aan dat de VDAB de activering van onze arbeidsmarktreserve, in het bijzonder de huisvrouwen, zou moeten kunnen aanpakken, wil men effectief overgaan naar een participatie-economie.

Hetzelfde kan ook gezegd worden over de screening van die kleuters. Dat moeten we ook niet zo zwart-wit zien. Vooral is de oproep belangrijk dat jongeren zo vroeg mogelijk bewust gemaakt moeten worden van hun jobkeuze, gelet op de mismatch vandaag op de arbeidsmarkt. Uiteraard hoeft dat niet letterlijk in de kleuterklas.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Er is al veel gezegd over de kloof tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt. De eerste taak van het onderwijs is opvoeden of begeleiden in het volwassen worden, en pas in tweede instantie opleiden tot een beroep of doorsturen naar het hoger onderwijs. Er is inderdaad een probleem van verkeerde studiekeuzes in het secundair onderwijs. We trachten daaraan iets te doen, met de hervorming van het secundair onderwijs, maar ook met de resolutie over het stimuleren van de keuze voor wetenschappelijke en technische beroepen. Die hebben we in juni unaniem goedgekeurd.

Minister, u bent betrokken bij dat beleid. Ik heb tot nu toe niets gehoord over dat stimuleringsplan over wetenschappen en techniek. Het zou interessant zijn als u kunt toelichten wat u kunt bijdragen vanuit Werk.

In de resolutie die wij hier hebben goedgekeurd, staat dat het basisonderwijs, ook het kleuteronderwijs, fundamenteel is, maar niet om te screenen, niet om te zeggen welke vacatures voor deze generatie openliggen. Wel kan men er bijvoorbeeld voor zorgen dat techniek vanaf het kleuteronderwijs een plaats krijgt, even gewaardeerd als taal en rekenen. Kleuteronderwijzers kunnen een brede kijk hebben en een brede observatie doen van de kleuters.

Houd het toch een beetje gescheiden. Zo veel mogelijk bruggen wel, maar het zijn hopelijk toch nog twee aparte sectoren.

Mevrouw Lydia Peeters: We zitten op dezelfde golflengte. We mogen er geen karikatuur van maken en al die kleuters laten doorstromen naar een bepaalde job. Dat is ook niet de oproep van Fons Leroy, denk ik. Het is heel belangrijk dat men al jong bewust wordt gemaakt van wat leeft op de arbeidsmarkt, zonder onmiddellijk dan al te gaan sturen.

De heer Filip Watteuw: Mevrouw Peeters, ik verbaas me er echt over hoe mensen de uitspraken van Fons Leroy anders interpreteren dan wat er staat. Hij zegt: “Zelfs kleuterleiders moeten aan de slag met de arbeidsmarkt in het achterhoofd.” Dat is toch duidelijk? Dat is anders dan het beeld dat mevrouw Poleyn schetst.

In de commissie Werk en Economie hebben we het even gehad over het competentiebeleid in de bedrijven. Volgens cijfers van de Stichting Innovatie en Arbeid heeft slechts 37 procent van de bedrijven een begin van competentiebeleid en 63 procent dus helemaal niet. Sommige hebben nog geen basis om te beginnen aan een competentiebeleid, ze hebben amper een opleidingsplan. Daar ligt ook een verantwoordelijkheid. Daar moet u ook uitspraken over durven te doen.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Watteeuw, u volhardt in de boosheid. Fons Leroy is niet het orakel van Delfi dat dingen uitkraamt en waaruit dan iedereen zijn waarheid haalt. Ik geef u gewoon een citaat: “De vrije studiekeuze betekent voor mij in de eerste plaats dat je kiest vanuit interesses, maar ook vanuit talenten en competenties. Dat kan alleen als je talenten en competenties goed hebt kunnen ontdekken en verkennen. Daarom ben ik een groot voorstander van talentgericht onderwijs en, zoals minister Pascal Smet voorstelt, een bredere basisopleiding.” Getekend: Fons Leroy.

Mevrouw Lydia Peeters: Aansluitend hierop kan ik melden dat de uitlatingen die de heer Leroy in een kranteninterview heeft gedaan geen ruimte voor verregaande nuancering bieden. Ik denk niet dat hij het allemaal zo letterlijk bedoelt. Dit is vooral een oproep om dringend iets aan het activeringsbeleid te doen. Ik denk dat iedereen het daarover eens is.

De heer Leroy heeft de fundamentele handicaps van onze arbeidsmarkt blootgelegd. We kennen ze allemaal. Dat is hier al meermaals aangehaald. Het gaat onder meer om de problematiek van de werkloosheidsvallen, om de nood de werkloosheidsverzekering te hervormen, om de invoering van degressieve uitkeringen en van een beperking in de tijd. Zeker wat jongeren betreft, stellen we opnieuw de vraag over de toekomst van de wachttuitkeringen. Is het momenteel nog logisch net afgestudeerde jongeren als het ware te verplichten gedurende negen maanden niets te doen? Het lijkt ons nog steeds belangrijk van de wachttuitkering een activeringsinstrument te maken.

De conclusie is dat de heer Leroy, de topman van de VDAB, met zijn alarmkreet impliciet heeft verklaard dat de activeringspolitiek van de VDAB momenteel nog te veel faalt. Er moet dringend iets gebeuren. Ons inziens, zou de VDAB beter prioritair werk maken van een volledige activering van zijn huidige werklozenbestand alvorens andere of potentiële toekomstige kandidaten hierbij te betrekken. Indien we van een knelpunteconomie naar een participatie-economie willen evolueren, moeten we dringend werk maken van een grondig activeringsbeleid.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw Peeters, ik draag u alle sympathie toe. Open Vld zit echter meer aan de federale onderhandelingstafel. U hebt dat punt zelf aangehaald. Van sp.a of CD&V had ik niet echt verwacht dat ze de werkloosheidsuitkeringen in de tijd zouden beperken. Ik had echter gedacht dat uw voorzitter, in al zijn jeugdig enthousiasme, op zijn minst met deze vis uit de onderhandelingen zou komen.

U zit nu immers met een probleem. Open Vld zegt wat we moeten doen. Ik onderschrijf dat volledig. Ik merk echter dat uw eigen onderhandelaar van het hoogste niveau ermee akkoord gaat dit punt niet in de definitieve onderhandelingen op te nemen. Op dergelijke ogenblikken bloedt mijn hart en vraag ik me af waar de liberalen zijn gebleven. (*Applaus bij de heer Peter Reekmans*)

Mevrouw Lydia Peeters: We zijn altijd vragende partij geweest om het activeringsbeleid grondig te wijzigen. Het is de bedoeling een groot gedeelte van het activeringsbeleid naar hier te brengen. De onderhandelingen zijn overigens nog niet definitief afgerond. We hopen dat we hier zo snel mogelijk werk van kunnen maken. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Robrecht Bothuynne: Ik wil nog even kort reageren op de verwijzingen van de heer Sabbe en anderen naar de federale onderhandelingen. De communautaire onderhandelingen worden afgerond. Die onderhandelingen hebben betrekking op de overdracht van een aantal bevoegdheden die ons, onder meer op het vlak van de werkgelegenheid, in staat zullen stellen

een beter beleid voor Vlaanderen te voeren. De sociaal-economische onderhandelingen moeten nog starten. (*Opmerkingen*)

De heer Ivan Sabbe: De heer Van den Heuvel heeft letterlijk verklaard dat het niet in het akkoord staat. De heer Bothuyne moet nu niet zeggen dat er wel in staat: het staat er niet in.

De heer Robrecht Bothuyne: Het gaat om een scherpere degressiviteit en een daling in de tijd van de werkloosheidsuitkering. Dat zijn effectieve antwoorden op de vraag die Vlaanderen stelt.

De heer Ivan Sabbe: Vorige week heeft de heer Van den Heuvel als lid van de werkgroep in de commissie letterlijk verklaard dat de beperking in de tijd niet in het federaal akkoord staat.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Sabbe, u citeert mijn woorden selectief. Zoals de heer Bothuyne al heeft gesteld, zijn er twee verschillende onderhandelingen. Nu voeren we communautaire onderhandelingen. Hopelijk kunnen we binnenkort de sociaal-economische onderhandelingen starten. Dan zal het groot debat over de aanpassingen van de werkloosheidsuitkeringen aan bod komen.

Ik heb enkel verklaard dat de splitsing van de RVA zich niet binnen de perimeter van de communautaire onderhandelingen bevindt. Dat is duidelijk. We krijgen echter wel veel bijkomende middelen. Wat het arbeidsmarktbeleid betreft, komt 4,5 miljard euro over naar de deelstaten.

We zullen het instrument van de korting van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid kunnen gebruiken. Dit is een zeer belangrijk instrument voor de problematiek van de 50-plussers. We zullen dat instrument veel meer en veel efficiënter kunnen aanwenden. De Vlaamse Regering zal met plezier erkennen dat dit een fantastisch instrument is om een heel actief activeringsbeleid te ondersteunen.

De heer Ivan Sabbe: U hebt het daarnet gezegd: het zit dus niet in het akkoord. Er zijn veel randmaatregelen. U hebt het op z'n CD&V's gezegd: u hebt er veel rond verteld, maar u hebt niet gezegd dat de werkloosheidsuitkering niet beperkt wordt in de tijd.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik wil me richten op het debat dat in de richting gaat van de bespreking van de voorstellen van Fons Leroy. Ik wil toch wel heel duidelijk zeggen – en ik denk dat ik misschien beter geplaatst ben dan velen – dat ik met de heer Leroy, sinds ik minister ben, heel veel gesprekken heb gevoerd. We zitten helemaal op dezelfde lijn. We hebben dezelfde gedachten over wat er in de arbeidsmarkt moet gebeuren.

Ik schrok dus helemaal niet van de inhoud, wel van de titels die boven de inhoud stonden. Ik daag iedereen uit: ik heb heel veel dingen gehoord in het debat waarvan ik me afvraag of iedereen wel gelezen heeft wat er staat. Ik wil heel duidelijk naar voren brengen, punt per punt en waar ik heel zeker van ben, wat Fons Leroy bedoeld heeft.

Het ging over verplicht omscholen. Het verbaast me dat mensen die in de commissie zitten daar problemen mee hebben. Wat zegt hij? Hij zegt: kijk naar iemand zijn competenties en als ze vandaag niet kunnen worden ingezet in de arbeidsmarkt, onderzoek dan of ze op een andere manier nuttig kunnen worden ingezet. Als iemand zijn eerste keuze niet vindt, dan kan het op een andere manier misschien wel.

Ik heb vorige week – de heer Vereeck heeft dat zeker onthouden – een voorbeeld gegeven. Je hebt een diploma, je hebt een loopbaan maar plots blijkt dat je komisch talent hebt. Hoe kan dat komisch talent functioneel in de arbeidsmarkt worden ingezet?

Ik denk dat hier hetzelfde wordt gezegd. Fons Leroy zegt: je hebt een opleiding tot presentator genoten, maar er zijn maar weinig jobs voor presentator. Laat ons eens nagaan wat je nog kunt doen met de talenten van een presentator. Je kunt wellicht in de verkoop gaan. Met een kleine omscholing kunnen we iemand heroriënteren naar de verkoop. Dit is

compleet dezelfde visie. De titel is misschien anders: ‘Verplicht omscholen’. De filosofie erachter is net dezelfde.

Mijnheer Sabbe, natuurlijk doen we al iets. Werkgevers kijken vandaag nog altijd vooral naar diploma’s en curricula vitae. Werknemers weten vaak niet dat ze in een andere sector terecht kunnen. Iemand die begint te werken in de textielsector heeft veel kans dat hij heel zijn leven in die sector blijft werken. Iemand die begint in een financiële job heeft veel kans dat hij heel zijn leven in een financiële job blijft. Ik zie wel dat je, als je begint als politicus, soms wel verandert van job.

De VDAB is er fundamenteel mee bezig. Op www.synerjob.be staat een prachtig voorbeeld van hoe de VDAB werkt. Men neemt de minimumcompetenties die nodig zijn voor bepaalde beroepen en men vergelijkt die met andere beroepen. In het voorbeeld van de VDAB gaat het om een automonteur die moeilijk aan een job geraakt, maar die vrij vlot kan worden omgeschoold tot een installateur van zonnepanelen.

We geven de kans om om te scholen, de kans om over het muurtje te kijken en we heroriënteren mensen. We hebben het er in de commissie nog over gehad toen we het hadden over een passende job voor min-25-jarigen. Samen met de raad van bestuur van de VDAB gaan we na welke jobs weinig arbeidsmarktgericht zijn. Binnen de bestaande wetgeving verplichten we de mensen waar we kunnen om te heroriënteren.

We moeten de studiekeuze sturen. Wat lees ik dat Fons Leroy daarover zegt? Dat iemand die een studiekeuze maakt beter geïnformeerd zou moeten zijn.

Eigenlijk kiezen heel vaak de ouders, en niet de kinderen. Vrije studiekeuze betekent niet dat de ouders kiezen. Vorige maandag was ik op een debatavond. Een dame vertelde er dat haar zoon heel graag mecanicien wou worden, maar dat zij dat maar een beperkende keuze vond. Zij overtuigde hem ervan Latijn-Wiskunde te volgen. Hij haalde zijn asodiploma, en wou dan aan de universiteit elektromecanica gaan studeren. Zij heeft hem er echter van overtuigd om voor de juristenopleiding te kiezen. Die man zal als jurist wellicht wel een job vinden. Wellicht was die dame ervan overtuigd dat een elektromecanicus zal werken in een vuile omgeving, misschien wel in een garage. Als men vandaag echter de realiteit in garages bekijkt, dan hebben veel mensen een verkeerd beeld van de werkomstandigheden.

Zowel ouders als kinderen zouden beter moeten worden geïnformeerd over de echte werkomstandigheden. Jobs veranderen enorm snel. Op vijf jaar veranderen jobs soms helemaal. Ouders hebben echter nogal eens de neiging om op basis van hun ervaringen in het verleden de studiekeuze van hun kinderen mee te bepalen. Het is dus prima om jongeren met beroepen te laten kennismaken, mijnheer Sabbe.

Natuurlijk doen wij op dat vlak al iets. Wij hebben het Beroepenhuis in Gent. Jongeren kunnen er al op jonge leeftijd komen ervaren wat een beroep allemaal met zich meebrengt. Wij hebben sectorconvenanten waarin men aandacht opbrengt voor een correct imago van de sector. Er is hier gesproken over het imago van de wetenschappelijke studierichtingen. Samen met de ministers Peeters en Smet zal ik daartoe een project uitbouwen. Er is nog meer. Wij beschikken al over een aantal excellente centra. Wij willen die blijven steunen. Daar brengen wij verschillende opleidingsverstrekkers en opleidingsvolgers samen.

Stel dat een bedrijf kraanmannen nodig heeft en daartoe, samen met de VDAB, SYNTRA en de concurrenten, een opleiding organiseert. De opleiding gebeurt in het bedrijf. Dat levert een enorme winst op. Werknemers van een bedrijf worden samen met werkzoekenden opgeleid. Die werkzoekenden krijgen er dan dikwijls ‘goesting’ om die job te gaan oefenen. Ook de werkgevers doen er hun voordeel bij, want die mensen krijgen geen theoretische opleiding, in een leslokaal of zo, maar zij worden opgeleid om een concrete job uit te oefenen. Het is een win-winsituatie voor iedereen, en daar moeten wij in de toekomst nog meer werk van maken.

Dat gebeurt ook steeds meer. Vorige week was ik op de start van Airport Academy. Ook daar zal men met verschillende mensen samen werken aan opleidingen voor mensen die in en rond de luchthaven aan de slag willen. Op die manier gaan wij in op wat de heer Leroy heeft gezegd. Het is natuurlijk zeker dat wij nog beter kunnen zorgen voor arbeidsgerichte informatie. Ik bekijk het positief. In het artikel van het CLB-tijdschrift staan deze positieve woorden: “Het is belangrijk dat jongeren weten wat de carrièrekansen zijn voor zij definitief hun studiekeuze maken.” De samenwerking is natuurlijk nog voor verbetering vatbaar. Ik beweer zeker niet het omgekeerde. Toch denk ik dat de VDAB soms rechtstreeks aan ouders informatie bezorgt.

Wat het Brusselakkoord betreft, heb ik met minister Benoît Cerexhe afgesproken dat Vlaanderen jaarlijks de metaalopleiding van 1500 laaggeschoolden financiert, terwijl hij zes valabele kandidaten naar de rand van Brussel zal brengen om er in Vlaamse bedrijven te werken.

Mijnheer Van Malderen, blijkbaar lezen wij allebei de blog van Fons Leroy. Ik lees daar letterlijk: “‘Kleuters screenen voor de arbeidsmarkt’ is daarbij een absurd voorstel en heb ik ook nooit bepleit. Ik vertrek duidelijk van de vrijheid van studiekeuze. Dat staat toch haaks op het screenen van kleuters in functie van de arbeidsmarkt, niet? Maar enfin, ‘slechte’ lezers vind je overal. De vrije studiekeuze betekent voor mij in de eerste plaats dat je kiest vanuit interesses, maar ook vanuit talenten en competenties. Dat kan alleen als je je talenten en competenties goed hebt kunnen ontdekken en verkennen. Daarom ben ik een groot voorstander van talentgericht onderwijs en, zoals minister Pascal Smet voorstelt, een bredere basisopleiding. Talentgericht onderwijs begint volgens mij zo vroeg mogelijk, al met een eerste aanzet in het kleuteronderwijs. Het gaat onder andere om het aanmoedigen van creativiteit en van leergoesting.”

Wat is er mis met het aanmoedigen van kinderen tot creativiteit, initiatief nemen, leergoesting en ondernemerschap? Toen ik voorstelde in de commissie Sport om jongeren met verschillende sporten te laten kennismaken, heb ik nooit een bezwaar gehoord. Dit is wat Fons Leroy stelt: we moeten zoeken welke talenten en welke competenties een kind heeft. We moeten daar zeker op voortwerken. Het is niet de bedoeling om nu alles te veranderen en kleuterleidsters tot screeners op te leiden. Daar gaat het niet over. Maar we moeten kinderen op alle niveaus van onderwijs maar wat mij betreft evengoed in de scouts of de KSA of in de sportverenigingen stimuleren tot het verwerven van competenties die ook nuttig kunnen zijn voor het privéleven, maar ook in de arbeidsmarkt. Ik zou niet weten wat daar fout aan is.

Ten slotte de huismoeders, dat is echt een ongelooflijke situatie. Iedereen heeft op dit spreekgestoelte gezegd dat we met een enorm probleem zitten doordat veel mensen vertrekken uit de arbeidsmarkt en er veel minder op de arbeidsmarkt komen. De studie van professor Sels is verscheidene keren vermeld. Fons Leroy zegt hier: laat ons kijken waar er nog mogelijkheden zijn met mensen die vandaag niet actief zijn.

Ik heb in de commissie al meerdere keren het voorbeeld gegeven van een bedrijf dat al jaren moeilijk hotelpersoneel vindt en dat een nieuwe markt heeft ontdekt: huismoeders van wie de kinderen weg zijn uit huis. Het is niemands bedoeling die mensen te verplichten, maar als hun wordt gevraagd of ze een job willen, bestaat de kans dat ze zich afvragen waarom ze het eens niet zouden proberen, dat ze beseffen dat ze er niets mee verliezen. Misschien krijgen ze goesting door het eens te proberen. Daarover gaat het hier.

Mijn hotelvoorbeeld loopt totaal gelijk met het voorstel van de heer Leroy met betrekking tot de zorgsector. Hij geeft het voorbeeld van die groep. Het gaat vaak om vrouwen, of mannen, die thuis al veel zorg hebben verricht en die misschien wel nuttig zouden kunnen worden ingezet in de zorgsector. Als ze, wanneer hun kinderen het huis uit zijn, denken dat ze zich nuttig zouden kunnen inzetten en als ze op een bepaalde manier die stap willen zetten, waarom zouden we hun die kansen niet bieden? Dat is, wat mij betreft, de boodschap van Fons Leroy.

Ik heb voor het Maatwerkdecreet heel nauw samengewerkt met minister Van den Bossche. U kunt er zeker van zijn dat hier dezelfde visie achter steekt. Je moet kijken naar de competenties van de mensen en naar de noden op de arbeidsmarkt, en daartussen moet je de afstand tussen het individu en de arbeidsmarkt opvullen. Daarover gaat het Maatwerkdecreet. Hoe kunnen we die afstand verkleinen, zodat die mensen in een reguliere job of via een sociale economie aan de slag kunnen?

Dat is de filosofie die daar achter zit.

Nog één ding, ik weet uit de vele gesprekken met Fons Leroy, ook in de afgelopen dagen, dat de visie die hier naar voren is gekomen, lang niet zo baanbrekend is of buiten de lijntjes als sommigen willen doen voorkomen. Wie alleen titels leest, komt tot vragen – wat ook Liesbeth Van Impe doet – zoals “willen we kleuters al van bij het prille begin screenen op hun nut op de arbeidsmarkt?” en “kunnen we van thuiswerkende moeders zomaar verwachten dat ze zich inschakelen in de zorgsector?”. Dat was niet de bedoeling van Fons Leroy. Hij wou een aantal sporen en mogelijke oplossingen aangeven voor de problemen waar we in Vlaanderen mee kampen. (*Applaus*)

De heer Chris Janssens: Minister, u zegt samen met de heer Leroy op zijn blog dat er in Vlaanderen heel wat slechte krantenlezers bestaan. Wij kunnen natuurlijk alleen maar lezen wat er in dat interview staat. Als daar titels staan als ‘Verplicht omscholen’ en ‘Kleuters screenen’, dan denken wij dat dat de boodschap is van de heer Leroy.

Ik herhaal mijn oproep om hem uit te nodigen in de commissie. Daar is plaats voor veel meer nuance. Daar kan hij zijn voorstellen concreet toelichten zodat wij ze helder en duidelijk kunnen begrijpen.

De Vlaamse arbeidsmarkt kampt natuurlijk zelf met fundamentele problemen omdat de bevoegdheid nog federaal zitten. Laat het een duidelijke boodschap zijn aan de Vlaamse onderhandelaars aan die federale onderhandelingstafel. Zolang het volledige arbeidsmarktbeleid niet geregionaliseerd zal zijn, blijft het helaas in Vlaanderen al te vaak dweilen met de kraan open. Dat wil uiteraard niet zeggen dat wij de kansen die we wel hebben niet optimaal zouden benutten.

Eén aspect daarvan is nog niet aan bod gekomen, en dat zijn de opleidingen die de VDAB aanbiedt en het slaagpercentage daarvan. In het begin van het jaar heeft de heer Leroy dat zelf gezegd in de commissie, uit de cijfers blijkt dat in 2009 slechts 58 procent slaagt in de opleiding die ze volgen aan de VDAB. De opleidingen zijn duur, kosten de belastingbetaler heel wat centen en ze brengen veel te weinig op naargelang ze kosten. Hoe kunnen we daaraan remediëren? Wat zijn de plannen van u en van de VDAB op dat punt? Hoe worden de opleidingen een efficiënter werkmiddel?

De heer Robrecht Bothuyn: Ik dank u voor uw uitgebreide antwoord en visie, minister. Dat lijkt me de perfecte duiding bij de problematiek die Leroy wou aanhalen. Ik doe een warme oproep aan de collega's: u had iets verder moeten kijken dan één persartikel om hier een actuele vraag te komen stellen.

Ik wil aan het antwoord nog toevoegen dat er voor onderwijs en arbeidsmarkt wel degelijk meer nodig is dan wat we nu doen. Ik heb cijfers opgevraagd bij minister Smet. Het aantal inschrijvingen in het hoger onderwijs in de tien richtingen die het minst gevraagd worden op de arbeidsmarkt, zijn de voorbije jaren permanent gestegen. In de tien richtingen die het meest gevraagd worden op de arbeidsmarkt, zijn de inschrijvingen permanent gedaald. We hebben wel degelijk nog altijd een groot probleem inzake de link onderwijs-arbeidsmarkt. Ik verwacht bijkomende initiatieven van u en van minister Smet.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik wil het ballonnetje doorprikken van het relativeren van de studiekeuze en het kleuterdebat. In 2011 zijn van de 60.554 vacatures meer dan 50 procent, namelijk 30.785, zonder studievereiste. Het is goed dat we praten over de studiekeuze, maar

we mogen niet vergeten dat heel wat vacatures geen specifieke studiekeuze vergen. De opleiding binnen het bedrijf is voldoende.

Dan heb ik een volgende opmerking. In feite confronteert een ambtenaar u met de traagheid van uw beleid. Ik heb ooit eens aan de minister-president gezegd dat hij veeleer Bruce Willis dan George Clooney zou moeten zijn. Wat de arbeidsmarkt betreft, kan ik u dezelfde boodschap geven: we moeten sneller en efficiënter zijn. Bij de groep van de 55-plussers bedraagt de activiteitsgraad immers nog altijd slechts 38,2 procent. Bij de allochtonen is het percentage slechts 41,9 procent, terwijl Vlaanderen een percentage van 72 procent bereikt. U kunt wel zeggen dat dit niet zo is, maar het is wél zo. Die cijfers komen van uw diensten. We moeten daar op een veel snellere en meer doortastende manier op reageren. Ik heb de recepten aangereikt, zoals het activeren tot 58 jaar. Ik zal ze niet herhalen. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Minister, wat dat betreft, moeten we veel sneller en efficiënter worden.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, uw exegese van het werk van de heer Leroy was inderdaad ontroerend. We moeten 'kleuters screenen' eigenlijk lezen als techniek en sport aanbieden in alle jaren van het onderwijs, als het stimuleren van kinderen om naar de KSA te gaan. Vreemd toch, hoor. Maar goed, als het zo zit, dan kan ik me daar inderdaad in vinden.

Ik had mijn vraag eigenlijk aan minister Smet gesteld. Ik vestig mijn hoop vooral op die hervorming van het secundair onderwijs. Ik hoop dat die breed zal zijn, dat die competenties en attitudes zal ontwikkelen, dat kinderen zullen worden opgeleid om goed te kunnen kiezen. Ik hoop dat dit een zeer brede opleiding en onderwijsopdracht zal zijn, en niet een opleiden in functie van die arbeidsmarkt alleen.

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik denk dat iedereen het eens is met de analyse. Ik hoor nu zelfs dat mevrouw Meuleman het ook eens is met een aantal voorstellen, of sporen, zoals u ze noemt. Er moet ook worden gekeken naar het nemen van reële maatregelen op korte termijn. Ik heb daarnet verwezen naar het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) voor 2010-2011, waarin met name over herintreders een aantal insteken stonden. Die maatregelen moeten echt worden geactiveerd. Versterk de Competentieagenda. Maak echt werk van het wegwerken van die barrières. Ik heb het voorbeeld gegeven van dat persoonlijk assistentiebudget dat niet kan worden ingevuld omdat de moeder niet aan de slag kan door een weigering van de RVA. Dat is kafaiaans en een voorbeeld van regels die niet op elkaar zijn afgestemd. Dat is een bredere verantwoordelijkheid, maar we moeten die echt op ons nemen. Die moeder zit vandaag thuis. Die zoon is hulpbehoevend. We vullen die behoefte niet in door administratieve perikelen. Maak ook blijvend werk van de kansengroepen, zoals we die in het verleden reeds kenden.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, ik heb u geen antwoord horen formuleren op mijn vraag over het voorstel van resolutie dat we hebben goedgekeurd en dat vraagt dat er zou worden gestimuleerd dat meer jongeren kiezen voor wetenschappelijke en technische richtingen. Wat is uw engagement ter zake?

Minister Philippe Muylers: Ik heb daar net op geantwoord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik vond het niet zo concreet. Er waren enkele elementen in uw antwoord die u misschien iets concreter had kunnen maken. Het Beroepenhuis in Gent is een succes. Laten we dit uitbreiden naar elke provincie. Ook stel ik voor dat leerlingen en studenten gratis naar de excellentiecentra van de VDAB zouden kunnen gaan. Vandaag is dat niet gratis.

De kleuterleiders en de onderwijzers hebben nieuwe eindtermen techniek. Ze hebben heel veel nascholing nodig om dat goed te kunnen doen. Laten we de sectorfondsen uit de sectoren aanspreken om hen te ondersteunen, om in extra nascholing te voorzien, liefst ook nu en dan op een werkplek in een bedrijf.

Minister Philippe Muyters: Aan iedereen die suggesties heeft gedaan over uitbreiding en dergelijke, kan ik zeggen dat we er uiteraard helemaal nog niet zijn met alles wat we al doen. Ik ben me daar goed van bewust. Het zal nog erger worden: het aantal vacatures zal nog dalen. Daarom willen we een loopbaanbeleid en een competentiebeleid voeren. Ik zeg daar vandaag nog niet veel over, omdat ik er altijd voor heb gekozen om dat samen met de Vlaamse sociale partners te doen. Ik zal dus die suggesties mee in overweging nemen. We zullen bekijken wat er al dan niet kan.

Wat die studiekeuze betreft, ik bekijk nu samen met de minister-president en minister Smet op welke manier ter zake actie kan worden gevoerd.

Mijnheer Janssens, ik veronderstel dat u ook al interviews hebt gegeven aan kranten. U weet dus dat u geen enkele invloed hebt op de krantenkop. Alleen die krantentitel is natuurlijk gevaarlijk.

Wat de opleiding voor knelpuntberoepen betreft, weet u dat ik uitdrukkelijk aan de VDAB heb gezegd dat dit percentage hoger moet, naar 65 procent. Ik ben echter iemand die het management de kans geeft om zelf een beleid te voeren.

Als ik de heer Leroy zou moeten zeggen hoe hij dat moet halen, ben ik verkeerd bezig. Ik ga ervan uit dat hij weet hoe hij het moet doen. Haalt hij het niet, dan zal ik dat met hem bespreken, want dan is er een probleem.

Mijnheer Sabbe, we hebben het in de commissie gehad over de jobs zonder studievereiste. Het is niet omdat een job geen studievereiste heeft, dat je geen competenties moet hebben. Ik hoop dat meer werkgevers jobs zonder studievereiste formuleren. Wat is de waarde van een licentie of een ander diploma dat dertig jaar geleden werd behaald? En die mensen komen dan in aanmerking. Daarin zijn we verkeerd. Ik hoop dat de competenties die nodig zijn voor een job meer in de formulering zullen staan, en minder de studievereiste.

Een studievereiste is een momentopname van competenties van een persoon en is heel nuttig. Ik zeg niet dat dit niet waar is. Maar om te zeggen dat dit de basis is om een goede sollicitatie uit te schrijven, dat geloof ik niet. Een job zonder studievereiste kan niet iedereen doen. U doet altijd alsof iedereen dat kan invullen, mijnheer Sabbe, iedereen tot 58 jaar. Ik heb u dat enkele keren horen zeggen vandaag. Doe nu niet alsof u dat claimt, als we dat in het najaar gaan uitbreiden. Dit is een punt uit 'Samen op de bres voor 50+' dat de vorige Vlaamse Regering samen met de Vlaamse sociale partners heeft afgesloten en waar ik vandaag versneld uitvoering aan geef.

Mevrouw Meuleman, u hebt ook een belangrijke competentie, u kunt iets anders horen dan wat gezegd is. Dat kan in sommige gevallen heel nuttig zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang en de N-VA*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door de heer Chris Janssens, door de heer Watteeuw, door de heer Sabbe, door mevrouw Peeters en door de heer Diependaele werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van een nieuw onderzoek naar angst en gedragsstoornissen bij probleemjongeren

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, collega's, we hebben deze week in de media vernomen dat er een nieuw onderzoek is gebeurd over jongeren met probleemgedrag en hoe ze ervaren worden door zichzelf, maar ook door de hulpverlening. Hulpverleners hebben het over gevaarlijke en agressieve jongeren. De jongeren zelf geven aan dat ze angstig, depressief en teruggetrokken zijn.

Dat is een grote discrepantie als we het probleemgedrag willen aanpakken. Het is niet nieuw. Gisteren kregen we in de commissie Welzijn het verslag van de Vlaamse ombudsman. Daarin wordt vermeld dat de klachten zich toespitsen op de communicatie en interactie tussen hulpverlening en jongeren. De voorbije weken hebben we in de commissie herhaaldelijk de boodschap gekregen dat goede communicatie en informatie tussen de hulpverleners en de jongeren niet vanzelfsprekend is.

Een en ander is wel heel actueel omdat vandaag in dit huis de studiedag plaatsvond van het Kinderrechtencommissariaat over gedragsstoornis bij jongeren. We hebben ook de mooie en interessante tentoonstelling geopend in De Loketten over Gevaarlijk Jong.

Het blijkt dat elk kind anders is. Overdiagnostisering en medicalisering zijn grote problemen. Minister, hebt u kennis van de studie over jongeren en hun gedrag, en over het feit dat de kinderrechtencommissaris heeft aangegeven dat hij in de komende weken rondetafelgesprekken zal organiseren en dat hij aanbevelingen zal formuleren?

De voorzitter: Dames en heren, ik herhaal de spelregels nog even. U mag twee minuten spreken en één vraag stellen. U mag daarbij geen papier gebruiken. U was het daar vorige week allemaal mee eens, dus ga ik ervan uit dat iedereen zich daar ook aan houdt.

Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw De Wachter, het artikel dat verschenen is, heeft betrekking op een onderzoek dat door de heer Bram Soenen wordt uitgevoerd. Dat onderzoek loopt over vier jaar en behandelt de vraag of het juist is dat een bepaalde methode in de behandeling van jongeren, namelijk Life Space Crisis Intervention, succesvol kan zijn.

Tijdens dat onderzoek doet men een eerste screening van de onderzochte populatie. Dat onderdeel is afgerond en u hebt daarvan het verslag kunnen lezen in De Morgen. Nadien gaat men met deze methode aan de slag en onderzoekt men de resultaten ervan. Het onderzoek wordt uitgevoerd in een instelling in Roeselare, Sint-Idesbald. Het gaat om een instelling voor licht mentaal gehandicapten met gedragsstoornissen. In die instelling zitten er heel wat jongeren op internaat of semi-internaat. Daar werd een eerste screening gedaan van een groep die eventueel ook later in het onderzoek zal worden opgevolgd.

Een positieve vaststelling van het eerste onderdeel van dat onderzoek is dat er bij hulpverleners vaak een perceptie is dat men moet werken aan wat de jongeren als uitwendig gedrag vertonen: agressie, geweld, enzovoort. Als je hen vraagt naar een analyse van een situatie of probleem, doen ze dat vaak op basis van die elementen.

Als je de jongeren zelf echter ondervraagt, beschrijven zij die problematiek veel meer vanuit wat er in hen omgaat: twijfel, angst, faalangst, die dan gecompenseerd kan worden door agressie, enzovoort. Dat is een heel belangrijke en positieve vaststelling. Als je meer kunt investeren in het begeleiden van jongeren bij het omgaan met die gevoelens en conflicten, bereik je daarmee wellicht ook een goed resultaat.

Het verdere onderzoek moet uitwijzen of die vaststelling ook bevestigd wordt. Dat soort onderzoek is voor iedereen uit de welzijnssector belangrijk, omdat daaruit blijkt dat je veel

betere resultaten kunt halen als je meer investeert in persoonlijke begeleiding. Als dat onderzoek afgerond is, zullen wij die onderzoeker uitnodigen om die resultaten samen met ons te bespreken.

De betrokken instelling komt uit de sector van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Een belangrijke conclusie die je nu al kunt trekken, is dat je in zo'n instelling heel wat meer personeel nodig hebt. Die conclusie sluit aan bij de beslissing om de personeelseffectieven op te drijven. Er wordt 25 miljoen euro vrijgemaakt op 5 jaar tijd om 500 extra personeelsleden in te zetten, hopelijk in functie van de zorgzwaarte – zoals werd afgesproken met de sociale partners – en zonder dat het om uitbreidingen gaat.

Wetenschappelijke begeleiding van zo'n soort methodologie is belangrijk. We moeten blijven aandringen op vorming van het personeel om met zo'n methode aan de slag te kunnen gaan.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is belangrijk dat we op dezelfde golflengte zitten, zowel voor de resultaten van het onderzoek, als voor de besprekingen en aanbevelingen van de Commissie Jeugdzorg tijdens de voorbije maanden.

U geeft zelf aan dat het belangrijk is dat je kunt werken met de context en de omgeving van de jongeren. Het is belangrijk dat heel de sector een goede analyse maakt en een juiste diagnose stelt. De medicalisering helpt bij het ene kind wel, bij het andere matig en bij nog een ander kind niet. We moeten rekening houden met die nuances.

Het is inderdaad heel belangrijk dat we dit de komende periode bewerkstelligen. Daartoe zullen we onze verantwoordelijkheid moeten nemen om het personeel binnen die sector uit te breiden en sterker te maken zodat zij met die context aan het werk kunnen. Zo niet, zal de werkdruk dat niet toelaten.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Deze problematiek wordt hier vandaag terecht aangekaart. Het is dringend noodzakelijk om deze problematiek op professionele deskundige wijze aan te pakken. Tijdens de vergaderingen van de Commissie Jeugdzorg en ook gisteren tijdens de bespreking van het verslag van de ombudsman alsook uit dit onderzoek is gebleken dat er dringend nood is aan een betere communicatie met als hoofddoel de kloof tussen de hulpverleners en de probleemjongeren te verkleinen. Ik citeer de onderzoekers: “Als je allebei een andere visie hebt op de basis van het probleem, wordt het erg moeilijk om samen het gedrag aan te pakken.” Ik heb begrepen dat het om tussentijdse resultaten gaat. Ik wacht op de eindresultaten. Zodra we die hebben, moeten we die in de commissie bespreken en samen zoeken naar initiatieven tot oplossing.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Minister, het gaat om een tussentijdse evaluatie. We moeten dan ook voorzichtig zijn. Ik stel echter wel vast dat er een kloof bestaat tussen de jongeren en de begeleiders van die jongeren. Minister, hoe kunt u dit probleem nu al aanpakken? U hoeft daarvoor niet te wachten tot alle resultaten van het volledige onderzoek bekend zijn. Zult u samenzitten met de directie van de instellingen die werken met jongeren met gedrags- en emotionele stoornissen?

Minister Jo Vandeurzen: We hebben heel expliciet in het recente verleden met die voorzieningen contacten gehad. In dit halfroond was al eerder sprake van de problematiek van de opvang van jongeren met gedrags- en emotionele stoornissen. Ook vanuit de gemeenschapsinstellingen is er vraag naar een betere en adequatere omgeving om te voorzien in begeleiding. Dat heeft in 2010 geleid tot een extra capaciteit aan GES-plaatsen (gedrags- en emotionele stoornis) zoals die in het jargon worden genoemd. In het kader daarvan is een rondgang gemaakt van alle voorzieningen die worden geconfronteerd met de uitdaging om het beste aanbod te organiseren voor deze jongeren. Deze instelling is daarin heel expliciet

meegenomen, precies omwille van de bijzondere manier waarop ze de begeleiding opvat en door het feit dat zij in het bijzonder werd geconfronteerd met de werkdruk. Het gaat om een verhaal uit het verleden. Ik hoop dat zij mee kan genieten van de uitbreidingen die intussen plaatsvinden. In die zin kan ik alleen bevestigen dat we wel degelijk extra investeren in die voorzieningen die werken met jongeren met een mentale handicap, gecombineerd met gedrags- of emotionele stoornissen. Dat moet op het terrein voelbaar worden in de versterking van de personeelsbezetting.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, we zijn partners om dit probleem samen verder aan te pakken. Er blijkt echter nog wat wrevel te bestaan bij de jongeren zelf. Er wordt over hen beslist zonder hen daarin te horen. We moeten met de hele omgeving van die jongeren aan het werk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de problematiek van de snelwegparkings

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Het is niet de eerste keer dat ik hier sta met mijn pleidooi voor meer parkings voor vrachtwagens langs de autosnelweg.

Ik sta hier vandaag opnieuw, dit keer naar aanleiding van een ongeval in Waasmunster afgelopen week, toen een vrachtwagen inreed op geparkeerde vrachtwagens die op de pechstrook stonden. Die vrachtwagens stonden op de pechstrook omdat er gewoon geen plaats meer was op de parking.

Vlaanderen is een logistieke regio, heel centraal gelegen in Europa, met heel veel doorgaand verkeer en heel veel vrachtwagens. We zitten ook met een heel strenge wetgeving inzake rij- en rusttijden, waardoor de noodzaak aan parkings nog groter is.

Ik weet, minister, dat u al heel veel inspanningen gedaan hebt. Ik denk aan de parking in Wetteren, waar de capaciteit verdubbeld wordt. Ik denk ook aan de grensovergangen in Rekkem en in Postel, waar die parkings mede door uw toedoen nu in Vlaamse handen zijn, of toch bijna. (*Opmerkingen*)

De voorzitter: Mevrouw Fournier, laat u niet afleiden, zeker niet door West-Vlamingen.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, de vraag is of dat genoeg is. Zal de capaciteit voldoende zijn om te kunnen beantwoorden aan de vraag van de transportsector om voldoende parkings te hebben voor die vrachtwagens?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, het klopt dat er vandaag nog een capaciteitsprobleem is op de parkings langs de snelwegen. We hebben een engagement opgenomen om tegen het einde van de legislatuur het aantal parkeerplaatsen voor vrachtwagens op de concessies die we vernieuwen, te verdubbelen. Dat is al een enorme opdracht. Er zijn werken bezig in Wetteren, wat ervoor zorgt dat er nu tijdelijk wat minder plaats is.

Daarnaast zijn we ook op zoek naar een aantal nieuwe locaties om parkings in te richten. Die moeten altijd vlakbij snelwegen of toekomstige snelwegen liggen. Er is een onderzoek bezig rond Stekene, en ook in Beernem is er misschien een optie.

Verder zijn er twee parkings die vandaag wel gebruikt worden, maar onbewaakt zijn, namelijk de parking in Rekkem en die in Postel. De federale overheid heeft inderdaad de beslissing genomen om die aan Vlaanderen over te dragen, maar die overdracht is nog niet

rond. Zodra die overdracht rond is, kunnen we er werk van maken om die parking goed bereikbaar te maken langs beide kanten. Nu zien we dat één kant zeer frequent gebruikt wordt, en een andere kant minder. Als je die langs twee kanten bereikbaar maakt, kunnen we daar ook extra capaciteit genereren.

Het is ten slotte ook interessant om het gesprek aan te gaan met de private uitbaters, die wel een parking hebben bij de snelweg, maar die wat verder weg van de snelweg gelegen zijn. Er is er zo eentje in Heusden-Zolder. Die gesprekken vinden vandaag al plaats. We zien daar dat de signalisatie langs de snelweg oké is, maar misschien niet altijd herkenbaar voor buitenlandse chauffeurs. Het lijkt me nuttig om te zoeken naar een logo dat internationaal zeer goed herkenbaar is. Dat kan op korte termijn gebeuren.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, ik betreur een beetje dat die parkings in Rekkem en Postel nog altijd niet in Vlaamse handen zijn. De eerste persberichten daarover dateren al van 2006. Dat is uw schuld niet. Het is meer een federaal probleem.

Minister Hilde Crevits: Ze zijn op komst.

Mevrouw Martine Fournier: Ze zijn op komst. Laten we hoopvol zijn. (*Gelach*)

Het probleem van parkings voor vrachtwagens is niet alleen een Vlaams en een Belgisch probleem, maar ook een Europees en internationaal probleem. Hebt u al contacten gehad met uw Waalse en Franse collega's? Voor mijn eigen regio, die aan de grens met Frankrijk ligt, zou het interessant zijn om dat ruimer te zien en het internationaler aan te pakken.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Voorzitter, minister, collega's, ik had op 29 september al een vraag om uitleg ingediend over deze problematiek, maar spijtig genoeg kan die niet doorgaan.

Minister, de snelwegparkings zijn overvol. Op bepaalde piekmomenten moeten vrachtwagenchauffeurs hun vrachtwagen parkeren op in- en uitritten of op pechstroken, wat uiteraard levensgevaarlijk is.

Ik had u ook nog een vraag willen stellen over de beloofde beveiliging van de snelwegparkings, of het tekort aan beveiliging, maar aangezien ik van de voorzitter maar één vraag mag stellen, had ik graag van u geweten wat u concreet gaat doen aan die overbevolking van de parkings. Overweegt u het nemen van noodmaatregelen? Ik geloof dat u daarnet noodmaatregelen hebt toegezegd, zoals het openen van parkings op een zekere afstand van de snelwegen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Het is ook belangrijk dat u de sociale partners hierbij betreft. Als u de reacties leest van de transportarbeiders, de vakbond, maar ook die van FEBETRA, de werkgevers, dan bevindt u zich twee keer aan de slechte kant. Ik meen dat ze niet helemaal mee zijn in de kwestie van het overdragen van de gronden waarop parkings kunnen worden aangelegd, aan u als Vlaams minister van Openbare Werken en Mobiliteit, want ze gaan ervan uit dat u ze al in uw bezit hebt en ze verwijten u dat er niets gebeurt. Als u kortsluitingen wilt vermijden, eventuele bezettingen en stakingen en wegblokkades, moet u ervoor zorgen dat u de lijnen open krijgt en dat u zowel de werkgevers- als de werknemersdelegaties goed informeert.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik wil me aansluiten bij de vragen door luidop de suggestie te doen om de dynamische borden in te schakelen op het moment dat de parkings vol dreigen te lopen. De telsystemen zijn makkelijk te installeren. Hierdoor zouden we de vrachtwagenchauffeurs al lang op voorhand kunnen zeggen dat een bepaalde parking vol zit, maar dat er elders nog plaats is. Eventueel zouden ze indien er nog parkeermogelijkheid is ver van de snelweg, daarheen begeleid kunnen worden.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, deze problematiek sleept al lang aan. Ik ben heel tevreden dat u nu ook de mogelijkheid oppikt van privéparkings iets verder van de snelweg. U zei dit een aantal maanden geleden al in de commissie en u herhaalt nu dat het belangrijk is dat deze initiatieven worden bekeken, maar wat zult u concreet doen om hier meer vaart in te krijgen? U stelt dat de bewegwijzering beter kan, maar zijn er nog andere initiatieven die u neemt om die privéparkings te realiseren? Het is immers niet altijd de Vlaamse overheid die moet investeren, ook andere mensen kunnen een goede insteek doen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, de collega van CD&V heeft gelijk dat de transportvakbonden dit terecht al lang aanklagen, maar u hebt het vandaag vooral over de uitbreiding met nieuwe, bijkomende parkings. Eén ding valt me op. Ik heb u al meerdere schriftelijke vragen gesteld over verbeteringswerken aan bestaande parkings. In de antwoorden op die vragen, die ik op regelmatige wijze stel, valt me op dat ik iedere keer een datum krijg waarop de werken zullen plaatsvinden, maar dat die ook steeds worden uitgesteld. Laten we eerst werk maken van het verbeteren van de bestaande parkings. Natuurlijk kunt u tegelijkertijd ook met de uitbreiding beginnen.

Mijnheer Roegiers, uw suggestie is goed en wel, maar vergeet niet dat het vooral door de rij- en rusttijden komt dat de parkings bomvol staan. Als dat allemaal met borden moet worden aangeduid, zullen we zelfs files krijgen tussen de parkings waar ze hun rusttijden kunnen doorbrengen.

Minister Hilde Crevits: Deze morgen vond op mijn kabinet een heel breed overleg plaats met de werkgevers en de werknemers over deze problematiek. Het was bijzonder nuttig om eens een stand van zaken te geven, want er gebeurt enorm veel.

Er is een grote nood. Ik erken die, maar er zijn een aantal zaken die ervoor zorgen dat we niet onmiddellijk overal parkings kunnen aanleggen. Eigenlijk zijn er drie soorten problemen. Ik heb daarnet enkel de capaciteitsproblemen aangehaald omdat de vraag vooral daarover ging. Een eerste probleem betreft de capaciteit, een tweede de kwaliteit en een derde de veiligheid. We moeten dus werken op drie pijlers.

Wat de capaciteit betreft, is en blijft het de bedoeling om zo veel mogelijk bij een hernieuwing van een bestaande concessie, voor een herinrichting van de parking en meer plaatsen te zorgen. Dat gebeurt. We moeten er tijdens deze legislatuur voor zorgen dat het aantal parkeerplaatsen van iets meer dan 400 naar ruim 770 gaat. Dat is bijna een verdubbeling van het aantal parkeerplaatsen binnen concessie.

Het is de bedoeling om op termijn al die parkings in concessie efficiënter in te richten, maar er is natuurlijk ook een private partner en dus kunnen wij niet midden in de overeenkomst opleggen dat er verbouwd moet worden. We moeten een overeenkomst tot op het einde laten lopen, maar op het moment dat er een nieuwe concessie komt, kunnen we, zoals dat in Wetteren is gebeurd, vragen om een voorstel te doen en om een herinrichtingsplan te maken waarbij wordt bekeken hoe de parking beter kan worden beveiligd en hoe in meer plaatsen kan worden voorzien. Wat de capaciteit betreft binnen de concessies, zitten we op de limiet van wat we kunnen doen.

Daarnaast zijn er in Vlaanderen een aantal onbewaakte parkings en het klopt dat daar vandaag geen comfort is en ook heel weinig beveiligingsmaatregelen.

Bijvoorbeeld in Rekkem en Postel zijn parkings die vandaag niet beveiligd zijn. Het zijn ideale locaties om concessies te plannen in de toekomst zodra ze in ons bezit zijn. Ik ben al eigenaar van een stuk grond maar niet van de douanegebouwen. Zodra ik eigenaar van de gebouwen ben, kunnen die gebouwen weg en kan je een heel nieuwe herinrichting doen van die site en krijg je een goed beveiligde parking.

Private parkings zijn interessant. Er zijn er een paar. In Duitsland zien we dat dat goed kan werken, we hebben daar in de commissie al over gediscussieerd. Ze schieten niet als paddenstoelen uit de grond. Het is niet de taak van de overheid om de exploitatie op zich te nemen. Langs de snelwegen doen we dat ook niet. We kunnen wel zoeken naar grond en we moeten er wel voor zorgen dat er een goede bewegwijzering komt. Ik heb ze nog eens bekeken: ze is oké, ik begrijp ze zeer goed, maar misschien wordt ze niet herkend door vooral buitenlandse chauffeurs. Laat ons niet vergeten dat het parkeerprobleem vooral buitenlandse chauffeurs treft, onze eigen chauffeurs hebben minder een probleem met het parkeren. Wat betreft de capaciteit hebben we een heel palet van maatregelen om uit te voeren.

Een tweede probleem is het comfort. Dat is vrij behoorlijk op de parkings in concessie, maar er is een vraag vanuit de hoek van de werknemers om ook op onbewaakte parkings in sanitair te voorzien. Dat is niet zo evident. Als je daar een sanitair blok neerploft, moet dat zeer sterk beveiligd zijn en mag dat niet na een week al stuk zijn. Je moet er iets heel duurzaam kunnen plaatsen. In Frankrijk zijn er dergelijke voorzieningen. In het verleden hebben we al eens geprobeerd om een dergelijke installatie te plaatsen. Dat is op een negatief advies van de Inspectie van Financiën gebotst. We bekijken nu of we goedkopere alternatieven kunnen vinden die toch voldoende bestand zijn tegen vandalisme. Het is ook goed om bij de screening van de onbewaakte parkings te kijken of we er niet een aantal in concessie kunnen geven.

Het derde deel is de veiligheid, waarin we een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben met de federale overheid. Na wat bijvoorbeeld de voorbije weken in Westkerke is gebeurd, heb ik gewacht om hekkens te herstellen of allerlei zaken te doen, tot we een akkoord hadden met de federale overheid over een pakket maatregelen om de veiligheid te verhogen. Dat debat zal zijn beslag nog hebben. Vaak hebben de chauffeurs een kostbare lading. Als ze dan gaan rusten, is hun reflex om dat niet te doen op een onbewaakte parking. Men gebruikt dan nog liever de pechstrook. We moeten zorgen dat we voldoende kwaliteit kunnen aanbieden. Daarom doen we ook een screening van de bestaande gronden.

Wat betreft de suggestie in verband met de dynamische borden, denk ik dat er twee zaken noodzakelijk zijn. In steden met een parkeergeleidingssysteem, zie je heel vaak bordjes waarop het aantal vrije plaatsen is weergegeven. Het zou nuttig zijn om dat op een aantal plaatsen te doen. We kunnen dat morgen niet doen. Het is iets te kort door de bocht om te zeggen dat je toch weet hoeveel plaatsen er zijn. We weten wel het aantal plaatsen, maar er zijn nog geen sensoren die aantonen hoeveel plaatsen vrij zijn. Je zou een gecentraliseerd systeem kunnen bedenken, zeker op de beveiligde parkings, dat bij elke parking aanduidt op hoeveel kilometer de volgende parking ligt en of er al dan niet plaats is.

Dynamische borden is een waardevolle suggestie, maar ik kan niet zeggen dat ze er volgende week zullen zijn. We nemen ze mee in het kader van het slim maken van onze wegen.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het negatieve advies van de Vlaamse Regering met betrekking tot de nieuwe wegcode

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het negatieve advies van de Vlaamse Regering met betrekking tot de nieuwe wegcode

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het negatieve advies van de Vlaamse Regering met betrekking tot de nieuwe wegcode

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, onlangs maakten we kennis met een rapport dat de federale staatssecretaris van Mobiliteit Schoupe van CD&V voorstelde. Het was, op 200 pagina's, een vereenvoudiging van ons verkeersreglement.

– *De heer Carl Decaluwe, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorbije tien jaar hebben vier federale ministers van Mobiliteit reeds de oefening gemaakt om ons verkeersreglement te vereenvoudigen. Minister, ten opzichte van de nota van 200 pagina's, die door uw CD&V-collega is gemaakt, kwamen er dadelijk van u 46 pagina's met negatief advies.

Dat was terecht, minister, maar één ding lijkt me niet zo duidelijk. Het viel me op dat de staatssecretaris nadien heel verbaasd reageerde en de mening van de Vlaamse Regering betwistte. We zien veel in dit land en veel tussen het federale niveau en de deelstaten, maar twee partijgenoten die aanvullend dezelfde bevoegdheid delen, die elkaar tegenspreken, is toch wel hele bizar. *(Opmerkingen bij CD&V)*

Ik voel de zenuwachtigheid op de CD&V-banken al stijgen. Misschien kunt u uw partijbestuur beter en intenser doen, zou ik zeggen, dan moeten we dat niet in de krant lezen, mijnheer Van Rompuy. *(Rumoer)*

Minister, die werkgroep heeft drie jaar vergaderd. In drie jaar tijd hebben we geen enkele bevoegdheidsafleiding afgesproken. Het is betreurenswaardig dat we na drie jaar in een praatbarak, want anders kun je het niet noemen, tot niets zijn gekomen. Op een rapport van 200 pagina's wordt 46 pagina's negatief advies gegeven. Hoe moet het nu verder?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ruzies gebeuren in de beste families en dat is meestal niet zo fraai om aan te zien. Minister, u kunt heel goed met uw commissarissen overweg, maar u hebt wel een probleem met uw partijgenoten die in de andere regeringen bevoegd zijn voor mobiliteit. Ik denk aan Brigitte Grouwels in Brussel. Ik kan voorbeelden geven.

Het geldt zeker ook voor Etienne Schoupe, federaal staatssecretaris voor Mobiliteit. Die laatste reageerde als door een wesp gestoken. Hij zegt dat we drie jaar bezig zijn geweest met de herziening van die wegcode, niet enkel de overheden, maar ook 27 middenveldorganisaties. Ik dacht dat u het middenveld ook belangrijk vond. Hij betwist de bevoegdheid. Hij zegt dat hij van de Raad van State het signaal krijgt dat hij wel bevoegd is. Verder betwist hij ook de kosten van wat u naar voren brengt. Hij zegt dat het vervangen van die verkeersborden moest gebeuren met de weg der geleidelijkheid, niet meteen. Hij spreekt u tegen. Vandaar mijn concrete vraag aan uw adres: liegt Schoupe of liegt hij niet? *(Rumoer)*

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: U zegt heel duidelijk in de pers en volgens het advies dat op de Vlaamse Regering geweest is, dat er bevoegdheidsoverschrijdingen zijn en problemen qua betalingen, omdat er een som wordt doorgeschoven naar de Vlaamse overheid. We zullen 15

miljoen euro moeten investeren. Er zijn onduidelijkheden en tegenstrijdigheden. Het is een heel duidelijk negatief advies. Staatssecretaris Schouppe, uw partijgenoot, zegt dat er niets van aan is, dat er geen problemen zijn, dat het allemaal vlot verlopen is en dat er voldoende adviezen zijn binnengekomen.

We hebben dat in juni in de commissie besproken. Voor mij was de aanleiding het verplicht maken van het ritsen. Ik ben heel blij dat dat nu in dit ontwerp zit. Toen hebt u ook gezegd dat er nog heel wat overleg nodig was voor we tot een formeel advies zouden komen. Ik was in de veronderstelling dat er nog zou worden overlegd, zeker tussen staatssecretaris Schouppe en u, en dat er dan binnen enkele maanden een formeel advies op de Vlaamse Regering zou worden gegeven. Dat is niet het geval. Holderdebolder in twee maanden tijd in de vakantieperiode wordt dat document bij u neergelegd en u moet op heel korte tijd een advies formuleren.

Minister, waar zitten die bevoegdheidsoverschrijdingen? Staatssecretaris Schouppe zegt dat er geen probleem is. Nog belangrijker: wat gaat u doen? Welke stappen gaat u zetten? Welke instrumenten gaat u hanteren? De Vlaamse Regering heeft een duidelijk mandaat en moet actie ondernemen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik was een beetje ontgoocheld over de eerste twee vraagstellers, want ze zijn beiden lid van de commissie Openbare Werken.

Wie lid van de commissie is, weet immers dat we in juni 2011, naar aanleiding van een paar vragen om uitleg, de stand van zaken in verband met de nieuwe wegcode hebben besproken.

Ik apprecieer enorm dat de staatssecretaris, ondanks het feit dat hij deel uitmaakt van een regering van lopende zaken, in mei 2011 heeft aangekondigd dat het te lang duurde en dat hij vooruit wilde. Tot eind 2009 was over de vereenvoudigde wegcode intens overleg gepleegd. Dat is trouwens ook in de commissieverslagen terug te vinden. Daarna is het wat stilgevallen. In mei 2011 heeft de staatssecretaris besloten de draad weer op te pikken. Ik vind dit in elk geval positief. We moesten in elk geval nog wat overleggen om na te gaan hoe de nieuwe tekst er zou uitzien en hoe we hiermee wilden omgaan.

Begin augustus 2011 is de nieuwe vereenvoudigde wegcode, een tekst van meer dan 200 bladzijdes die 145 artikelen telt, in onze brievenbus gevallen. De formele procedure schrijft dit overigens voor. De staatssecretaris vraagt de gewesten om advies. Dit is niets exceptioneels.

We hebben dit zeer consciëntieus aangepakt. Indien ik dit dossier afgelopen vrijdag niet met de Vlaamse Regering had besproken, had ik ook kritiek gekregen. Dan was me ongetwijfeld gevraagd waarom ik geen advies had geleverd en of ik een advies niet nodig vond omdat het om een partijgenoot gaat. We hebben dit echter zeer consciëntieus gedaan.

Met betrekking tot de teksten die de staatssecretaris ons voor advies heeft bezorgd, vallen vier of vijf punten aan te merken. Aangezien ik nog even tijd heb, zal ik die punten hier overlopen.

Ik ben bijzonder tevreden dat een aantal zaken worden geregeld waar wij in sterke mate vragende partij voor zijn. Ik denk onder meer aan het ritsen en aan het gebruik van de pechstrook. In die tekst van 40 pagina's staat een hele reeks dergelijke punten. Het gaat, met andere woorden, niet enkel om kritiek. Er zijn ook goede punten.

Een eerste punt waar zeker aan moet worden gewerkt, betreft de bevoegdheidsoverschrijdingen. De bijzondere wet stelt dat Vlaanderen bevoegd is voor de bijzondere politie en dat de federale overheid bevoegd is voor de algemene politie. In de tekst van de staatssecretaris wordt heel de wegcode opgeheven. Dit omvat de elementen die op de bijzondere politie slaan. We zijn van mening dat dit niet kan. Aangezien die bevoegdheden al Vlaams zijn, kan de staatssecretaris dit niet opheffen.

In 2009 hebben we een aantal inhoudelijke zaken besproken. Ik ben hier trouwens toen ook tot de orde geroepen. Het Grondwettelijk Hof heeft in een uitspraak gesteld dat de Federale Regering geen regelingen over het betalend parkeren of over parkeerkaarten kan treffen. De gewesten moeten dit regelen. In het voorliggend ontwerp staat wie er parkeerkaarten kan uitreiken. Dat kan niet. De gewesten moeten dit bepalen. Het stond in de oude wegcode en dat mocht daar ook blijven staan. De federale overheid kan dit echter niet opnieuw vastleggen. Dit is slechts een van de voorbeelden van zaken die niet in deze tekst kunnen worden opgenomen en die een bevoegdheidsoverschrijding inhouden.

Een tweede punt betreft zaken die volgens ons beter zouden worden gewijzigd. Het markantste voorbeeld is de stelling dat burgemeesters vanaf nu signalisatiemachtigingen voor werkzaamheden op snelwegen kunnen verlenen. Dat is voor mij een ramp. Indien ik op het grondgebied van drie gemeenten werkzaamheden aan een snelweg zou laten uitvoeren, zou ik drie machtigingen moeten vragen. Dit lijkt me zeer onnuttig. De wegbeheerder verschaft de aannemer die machtiging. Dit probleem zal zeker nog opgelost geraken.

Een derde punt betreft de vraag bepaalde problemen op te lossen en hierin op te nemen. Enkele maanden geleden is het probleem van de combinatie tussen een rood licht met een groene pijl eronder hier opgedoken. We zouden graag zien dat deze conflictueuze situatie nu mee wordt geregeld. Dat zou beter in de wegcode worden opgenomen.

Een vierde probleem betreft het budget. Voor de vele nieuwe borden, waarvan ik er een aantal zeer goed vind, is in een overgangstermijn voorzien. Die termijn slaat niet op alle borden. Dit betekent dat ik in 2012 12 miljoen euro meer zou moeten uitgeven. Dat kan niet. Ik heb daar geen budget voor. We hebben ruimere uitvoeringstermijnen nodig.

Deze vier punten zijn de reden waarom we een negatief advies hebben uitgebracht. We zeggen niet gewoon dat het ontwerp slecht is. We geven per bladzijde en per artikel gedetailleerd aan wat beter zou worden toegevoegd, veranderd of geschrapt. Op die manier stellen we de staatssecretaris perfect in staat om zijn tekst op een goede manier te herwerken.

Collega's, het is voor ons belangrijk om het op deze manier te doen. Er wordt een advies gevraagd en wij geven een advies. Het is niet de eerste keer dat er een negatief advies wordt verleend. Het is dus niet uitzonderlijk. Ik heb hier nog nooit iemand problemen over horen maken. Het is eigen aan een bevoegdheidsverdeling. Er is een federaal niveau en een Vlaams niveau. Als er regelgeving wordt gemaakt, dan moet je zorgzaam met elkaar omgaan.

Wat is er voor de toekomst gevraagd? Wij kunnen zoiets bespreken op het Overlegcomité. We moeten ook allebei een zorgvuldige screening maken om na te gaan op welke punten er nog een aanpassing moet gebeuren. Dat zal ongetwijfeld nuttig zijn. Ik ben er ook van overtuigd dat het perfect zal lukken. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De heer Peter Reekmans: We zouden niet bespreken wat we nu bespreken als die werkgroep nog maar een half jaar zou samenkomen. Die werkgroep komt al drie jaar samen. De heer Schouppe is een partijgenoot van u die eenzelfde bevoegdheid deelt, ieder op zijn niveau. Men zou toch minstens mogen verwachten dat jullie met elkaar gesproken zouden hebben.

– *De heer Jan Peumans, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Collega's van CD&V, je moet je toch afvragen waar dit over gaat. Dit ging over een vereenvoudiging van een verkeersreglement. Men zou het bijna vergeten. Ik ben het eens gaan opzoeken: sinds 1976 zijn er al 64 wijzigingen aan het verkeersreglement geweest, er is mevrouw Durant geweest, die de gigantische verkeersboetes heeft ingevoerd, en in 2004 werd de heer Anciaux teruggefloten door het Arbitragehof.

Minister, wanneer gaan we nu eens echt werk maken van vereenvoudiging en stoppen met het gehakketak van twee partijgenoten in de media?

De heer Marino Keulen: Minister, de beste verdediging is de aanval. We staan hier omdat Etienne Schouppe gereageerd heeft zoals hij dat heeft gedaan.

Bekijk de kranten van het weekend eens. Ik heb er een bij: “Moet ik mijn werk nu gewoon in de vuilnisbak gooien?” Zo kan ik u nog wel zeventien titels citeren. Hij is niet alleen verontwaardigd omdat hij zich miskend voelt voor drie jaar hard werken, maar hij zegt dat hij eigenlijk ook de tolk is van die 27 andere partners zoals de politie en het gerecht en een heleboel middenveldorganisaties die ook drie jaar hun beste beentje hebben voorgezet.

U laat uitschijnen dat dit allemaal negatief geïnspireerd is. Ik zou zeggen: bel eens met Etienne Schouppe en praat dit uit. Het is trouwens niet de eerste keer.

Inhoudelijk hebt u geen antwoord. De heer Schouppe zegt dat de Raad van State hem wel groen licht geeft wat de bevoegdheden betreft. Wat de kosten betreft, zegt hij dat de vervanging van de borden niet onmiddellijk moet gebeuren, maar dat dit kan bij wegenwerken of na een ongeval. Inhoudelijk geeft hij een aantal reacties waaruit duidelijk blijkt dat er een kloof is tussen aan de ene kant Etienne Schouppe en aan de andere kant Hilde Crevits. Ik kan alleen maar vaststellen wat er op papier staat.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik ben zeer tevreden met uw uitleg. U stelt heel duidelijk dat de bevoegdheidsoverschrijdingen zullen worden aangepakt en dat u meent dat er een oplossing mogelijk is met de heer Schouppe. Ik hoop dat het ook effectief gebeurt. Als dat niet gebeurt, zullen er verdere stappen moeten worden gezet.

Minister, in juni zei u in de commissie dat er een aantal problemen waren. U hebt ze toen ook opgesomd. Nu spreekt u nog steeds over dezelfde problemen. Volgens mij is er tussen juni en uw uiteindelijk advies geen overleg meer geweest. Het verwondert mij omdat u in de commissie zei dat er nog veel informeel overleg nodig was alvorens tot een formeel advies te komen.

Ik vind dit heel spijtig, want we staan achter de vereenvoudiging van de verkeerswetgeving, maar als het zo gebeurt, wordt het natuurlijk moeilijker.

De voorzitter: De heer D’Hulster heeft het woord.

De heer Steve D’Hulster: Voorzitter, minister, collega’s, het is een goede zaak dat de heer Vereeck nog in de zaal aanwezig is, want ik denk dat we Wetstraat-Cluedo nodig hebben om de zaken wat op te helderen rond de betrokkenheid van de Vlaamse overheid in de wegcode.

In juni heb ik in de commissie daarover een vraag gesteld. U antwoordde toen dat nog bijkomend overleg nodig was. De afgelopen dagen kwamen er dan de reacties van de staatssecretaris van Mobiliteit. Dat creëert verwarring. Dat is een slechte zaak. Want wij hebben nood aan de reactie van een nieuwe, duidelijke wegcode waarbij de gewesten, die toch belangrijke stakeholders zijn, worden betrokken. U doet het licht uit op de snelwegen, ik stel dus voor dat u het licht doet schijnen op de wegcode.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, collega’s, ik stel vast dat de duurtijd van die vergadering omgekeerd evenredig is aan de belangrijkheid van het probleem. Het gaat immers om een van de belangrijkste acute problemen van de samenleving: de verkeersveiligheid. Dat is natuurlijk uw fout niet. 27 partners, waaronder de gewesten, zaten rond de tafel. Nu zegt de voorzitter van die vergadering, uw partijgenoot Schouppe, dat een ruime consensustekst tot stand is gekomen. Zonder polemisch te willen worden, zou ik willen vragen om de volgende keer wanneer die mensen weer samenkomen, aan de voorzitter te vragen wat hij bedoelt met een consensus.

Ik stel immers vast dat niet enkel u, maar ook uw ambtgenoot aan Franstalige kant, minister Lutgen, ongeveer hetzelfde heeft gezegd als u. Dat lezen wij vandaag in de Franstalige pers. Ook hij is kwaad op de heer Schouppe, hoewel hij behoort tot dezelfde politieke familie. Het

gelijkstemmen van de violen is dus nodig, want het gaat over een niet verwaarloosbaar probleem.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister, collega's, het is hallucinant dat de indieners van de actuele vragen enkel spreken over de clash tussen de CD&V-ministers. Het gaat hier over een KB van de Federale Regering – de hele Federale Regering – en over een advies van de hele Vlaamse Regering – waar ook andere partijen dan CD&V in zijn vertegenwoordigd. U gaat niet in op de inhoud van het advies. Dat baart mij zorgen, want het is toch duidelijk dat het negatief advies van de Vlaamse Regering ingaat op de bekommernissen van de commissie – ook die van Open Vld, de N-VA en LLD. Het gaat allemaal over meer verkeersveiligheid, een betere harmonisering van de verkeersborden, de verkeersbordendatabank, de inrichting van de weg, de signalisatie en minder hinder bij openbare werken. Het is vreemd dat niet naar de inhoud wordt gekeken. (*Applaus bij CD&V*)

Ik sta uiteraard achter dat negatieve advies, zeker in het licht van wat in de commissie is gezegd. Ik vraag u daarom die elementen op het Overlegcomité te agenderen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Wij weten allemaal dat CD&V een huis met vele kamers is. Ik weet niet of de minister en de staatssecretaris tot dezelfde stand behoren, maar ik weet wel dat ze niet langer samen door één deur kunnen. (*Rumoer bij CD&V*)

Op dit punt geven wij de minister in dit parlement wel gelijk. Onze collega's aan de overkant zullen haar partijgenoot bestrijden, want hij is in de fout gegaan, en niet u. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik zal kort een paar verklaringen afleggen. Een: ik denk dat staatssecretaris Schouppe keihard werkt, ook al zetelt hij in een regering van lopende zaken. Dat siert hem. (*Applaus bij CD&V*)

Twee: hij heeft een formeel advies gevraagd over een tekst waarin de wegcode wordt vereenvoudigd en vernieuwd. Hij moet dat werk niet in de vuilnisbak gooien. Natuurlijk niet.

Als hij vraagt of hij dit in de vuilnisbak moet gooien, zeg ik vandaag: “Neen, gooi dat alstublieft niet in de vuilnisbak.” Maar als wij een aantal bladzijden met commentaar schrijven, zoals volwassen beleidsniveaus ten opzichte van elkaar kunnen doen, dan is het omdat wij het eenvoudiger, beter, haalbaar en betaalbaar willen maken. Oppositie, denk daar alstublieft over na. Als je rekening houdt met de opmerkingen van Vlaanderen, die bedoeld zijn om het beter te maken voor de mensen die straks dat reglement moeten leren en toepassen, dan is dat toch eenvoudig? Houd er rekening mee en maak dat er een goed reglement komt.

Collega's, uit de botsing der gedachten groeit heel vaak het licht. Ik ben ervan overtuigd dat dit ook in dit dossier perfect zo zal zijn. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Peter Reekmans: Minister, het partijbestuur van CD&V van vorige maandag heeft helend gewerkt. De marsrichting is opnieuw gegeven. Het is duidelijk: de neuzen staan opnieuw in dezelfde richting. Maar, minister, ik houd toch mijn hart vast. Als twee ministers van dezelfde partij, met de federale en de Vlaamse bevoegdheid voor mobiliteit, elkaar in de pers openlijk aanvallen, houd ik mijn hart vast over de staatsvorming en alles wat er nu aan de overkant wordt onderhandeld. Hoeveel ruzies zullen er in diezelfde partij de komende maanden en jaren nog zijn?

De heer Marino Keulen: Wat is nu de volgende stap? Begrijp ik het goed dat dit dossier nu naar het Overlegcomité gaat? Dat is aartsgevaarlijk. Het Overlegcomité is een 'frigo' om problemen vers te houden, zelden om ze op te lossen. Minister, ik ben wat dat betreft heel

bang dat we heel ver staan van een oplossing. Toch hoop ik dat er een oplossing komt, want het gaat om een heel belangrijke materie. Ik zou zeggen: versta elkaar.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw Smaers, inhoud is belangrijk. Inhoud is hier het belangrijkste. Het resultaat telt. Ik geef een suggestie voor de onderhandelingen: zorg dat de hele boel wordt overgeheveld naar het Vlaamse niveau, dan kunnen we het hier oplossen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het federale deelakkoord betreffende het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, in het licht van het Vlaams regeerakkoord en de Octopusnota

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, het was uw gerespecteerde partijgenoot Hendrik Bogaert die in La Libre Belgique van dinsdag liet optekenen dat hij de Franstalige eisen met betrekking tot de discussies over de splitsing van het gerechtelijk arrondissement bedreigend vond. Hij zei: “Extra rechten toekennen buiten de faciliteitengemeenten zou betekenen dat we het arrondissement niet splitsen en dat de Franstaligen nog steeds ons grondgebied niet erkennen.” Hij was daarvoor bevreesd.

Als we zien wat er uit de bus is gekomen, moeten we stellen dat hij – helaas – gelijk heeft gekregen. Dit is geen splitsing van het gerechtelijk arrondissement, zoals men het in Vlaanderen heeft gewild. Dit komt niet overeen met het Vlaams regeerakkoord en de Octopusnota. We krijgen geen splitsing van de rechtbanken. We krijgen een rechtbank ‘Brussel Frans’, die voor heel Brussel en ook voor heel Halle-Vilvoorde bevoegd is. We krijgen in Brussel een afbouw van de tweetaligheid van één derde naar 20 procent. Dat is een beloning voor decennia lang saboteren van de taalwetgeving. Proficiat daarvoor, dames en heren onderhandelaars. We krijgen overigens een versoepeling in heel België van een taalwijziging waarin de procedure kan verlopen. Bovendien worden daar vijf Franstalige magistraten aan toegevoegd, gedetacheerd vanuit Brussel. Wij hadden een eigen parket gevraagd in Halle-Vilvoorde. Als dat de splitsing is die men aan Vlaamse kant gevraagd heeft, zou men dit beter niet doen. Ik zie niet in waarom wij in Halle-Vilvoorde Franstalige parketmagistraten nodig hebben. En ik hoop van u hetzelfde, minister-president. Wij hebben geen Vlaamse parketmagistraten in Nijvel, Luik, Bergen en nergens in Wallonië.

Dat betekent dus dat de voorrechten van de Franstaligen in Halle-Vilvoorde niet alleen blijven bestaan, maar zelfs worden uitgebreid tot heel Vlaanderen. Minister-president, vindt u dit akkoord in overeenstemming met uw regeerakkoord en uw Octopusnota waar het territorialiteitsbeginsel absoluut in is vastgelegd?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb een papier bij met twee citaten uit de Octopusnota – ik wil me niet vergissen. “De splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement is een belangrijke Vlaamse eis omdat de huidige regeling geen rekening houdt met de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden zoals bepaald in artikel 4 van de Grondwet.” Het tweede citaat is de eerste zin van de Octopusnota. “De staatshervorming heeft als uiteindelijk doel ertoe te komen om de deugdelijkheid van het bestuur te verhogen.”

Dat zijn belangrijke zinnen. Ik herhaal nog eens dat de evaluatie van de deelakkoorden gemaakt wordt als ze allemaal op tafel liggen, met de teksten erbij. Ik verwijs naar een groot wijsgeer, namelijk Frederik Hegel: “Das Wahre ist das Ganze.”

Het eigen vervolgingsbeleid van het parket Halle-Vilvoorde beantwoordt zeker aan de eerste zin van de Octopusnota. De andere passage van de nota is niet in strijd met het akkoord dat voorligt. Nogmaals, de evaluatie gebeurt pas als we met alle elementen rekening kunnen houden.

De heer Joris Van Hautem: Minister-president, van twee dingen één, ofwel zegt u vandaag niets en doet u de algemene evaluatie. Maar u doet vandaag wel een uitspraak over dit akkoord. Voor mij niet gelaten, dat geeft tenminste het voordeel van de duidelijkheid. U zegt dat dit deelakkoord over de splitsing van het gerechtelijk arrondissement BHV niet – niet dus – in strijd is met de Octopusnota. Ik vraag me dan af of dit uw standpunt is of dat van heel uw regering.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Minister-president, afgaande op wat we horen en de analyses die we lezen, zowel aan Franstalige als aan Nederlandstalige kant, kunnen we eigenlijk alleen maar besluiten dat de Vlaamse onderhandelaars opnieuw hebben toegegeven aan de Franstalige onwil om de Vlaamse Rand – en bij uitbreiding heel Vlaanderen – te zien als Nederlandstalig gebied, en aan de Franstalige onwil om Brussel nog langer te zien als echt tweetalig gebied.

Eigenlijk zou het die Vlaamse onderhandelaars sieren – en dat stemt me bitter – mochten ze met eenzelfde verbeterheid als waarmee de Franstaligen privilèges vragen in Vlaanderen, ook eens voor één keer opkomen voor de gewone Vlaamse vrouwen, mannen en kinderen. Die kunnen bijvoorbeeld in Brusselse ziekenhuizen, instellingen en administraties niet eens meer in hun eigen taal terecht. Voor die Vlaamse burger, en ook in de Vlaamse Rand, is het nog heel dikwijls ‘la même chose’.

Wij zullen inderdaad ook de balans opmaken als de teksten en akkoorden allemaal op tafel liggen. Eén ding zeg ik wel: als er een inbreuk is op de principes van de taalwetgeving en op de indeling van dit land in taalgebieden, dan is er voor ons wel duidelijk een groot probleem. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, er kan weinig twijfel over bestaan. De benoeming van Franstalige parketmagistraten in het gesplitste gerechtelijke arrondissement is werkelijk een brug te ver. Het is een regelrechte schending van de territoriale homogeniteit van Vlaams-Brabant. We hebben het Nederlands altijd gehandhaafd als de lingua franca van het gerecht in Vlaanderen. Wie een andere taal spreekt, heeft in het strafrecht recht op een vertaling. In burgerlijke zaken kan altijd op eigen kosten een vertaling worden gemaakt.

Nu wordt dat beginsel doorbroken, wat regelrecht in strijd is met de Octopusnota. Ik zou ook wel eens graag horen van uw coalitiepartner, de N-VA, wat die ervan denkt. Vinden zij ook dat dit in strijd is met de Octopusnota? Zo ja, dan denk ik dat ze dat eens grondig moeten aankaarten binnen de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: We weten dat het nooit goed is. De splitsing van het kiesarrondissement was ook niet goed. De splitsing van het gerechtelijk arrondissement beantwoordt volledig aan de principes die we altijd hebben verdedigd, bijvoorbeeld dat er in Halle-Vilvoorde een Vlaamse procureur is. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hautem)*

Daar worden een aantal Franstalige rechters aan toegevoegd, maar het vervolgingsbeleid gebeurt onder het gezag van een Vlaamse procureur. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

In Brussel is er ook een zeer duidelijke regeling, met twee soorten rechtbanken. Ik zal niet technisch worden, maar ik denk dat die splitsing op de meest correcte manier gebeurt. Trouwens, de Vlaamse Balie in Brussel, toch een onverdachte bron, is zeer verheugd over het

resultaat van de splitsing van de Brussel-Halle-Vilvoorde. Zoals minister De Clerck ook zegt: dit zal de justitie in Brussel en in de omgeving zeker ten goede komen.

Mijnheer Demesmaeker, u bent tegen een splitsing van het kiesarrondissement. Ook die splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde kón niet goed zijn. Ik hoor de heer De Wever spreken over het koloniale gedrag van de Franstaligen in Halle-Vilvoorde. Ik hoor de heer Weyts gewagen van etnische discriminatie enzovoort. Uw argumenten tegen die akkoorden worden elke dag demagogischer en hebben steeds minder inhoud, omdat u heel goed weet dat dit een zeer correcte en juiste splitsing is. (*Applaus bij de meerderheid en Groen!*)

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb weinig toe te voegen aan dit interessante debat. Ik herhaal echter nogmaals dat het natuurlijk belangrijk is om het totale akkoord te evalueren op basis van teksten, en we zullen dat ook doen.

De heer Joris Van Hauthem: Charles Michel zegt dat de rechten van de Franstaligen overal worden gegarandeerd en zelfs verbeterd. Mevrouw Milquet zegt dat het gaat over het behoud van een grote Franstalige rechtbank die bevoegd is in heel Brussel-Halle-Vilvoorde en van de rechten die op strafrechtelijk vlak qua taalgebruik bestaan.

Mijnheer Van Rompuy, is dat de splitsing waar wij van droomden? Waarom moeten wij Franstalige parketmagistraten hebben? Waarom eisen wij niet dat er dan in Nijvel, Bergen en de rest van Wallonië Vlaamse parketmagistraten worden aangeduid? Is dat het territorialiteitsbeginsel? Neen, er is een kleine splitsing, en die wordt helemaal ongedaan gemaakt, en men is zelfs bezig om de justitie in dit land de facto tweetalig te maken, in heel België, in heel Vlaanderen.

Voorzitter, er is duidelijk een meningsverschil tussen de coalitiepartners CD&V en N-VA. De minister-president – en u ook, mijnheer Van Rompuy – zegt dat dit akkoord helemaal niet indruist tegen de Octopusnota. De N-VA – die we ter zake steunen, want we delen die kritiek – stelt dat dit wél ingaat tegen het regeerakkoord.

Als de collega's van de N-VA in de Vlaamse Regering willen blijven, dan is dat hun keuze, maar ik roep hen op om hier alleszins niet mee akkoord te gaan. Als zij het verzet binnen de Vlaamse Regering tegen deze slechte deelakkoorden zouden willen organiseren, dan zullen wij de eerste bondgenoot zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 831 (2010-2011) – Nrs. 1 tot en met 13

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, John Crombez, Matthias Diependaele, Robrecht Bothuyne, Koen Van den Heuvel en Jan Laurys en mevrouw Helga Stevens ter begeleiding van het in de commissie voorliggend voorstel van decreet houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 1177 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen – innovatie in Cleantech en het voorstel

van resolutie van de heren Bart Van Malderen, John Crombez, Matthias Diependaele, Robrecht Bothuyne, Koen Van den Heuvel en Jan Laurys en mevrouw Helga Stevens ter begeleiding van het in de commissie voorliggend voorstel van decreet houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen – innovatie in Cleantech.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor om de bespreking van het voorstel van resolutie samen te voegen met de algemene bespreking van het voorstel van decreet. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik hoop dat de minister hier aanwezig zal zijn.

De voorzitter: Het gaat over een voorstel van decreet. Wilt u graag dat de minister aanwezig is? Dan laten we de minister komen.

De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, voor de mensen die straks het debat willen herleiden tot de keuze voor een bepaalde juridische structuur van het nieuwe beleidsinitiatief, heb ik enkele cijfers meegebracht.

De mondiale markt van cleantech wordt momenteel op ongeveer 220 miljard euro geraamd. Tegen 2017 zou dit bedrag kunnen oplopen tot 1300 miljard euro, wat neerkomt op een jaarlijkse groei van om en bij de 18 procent in de volgende jaren. De cleantechmarkt is vandaag al een grote en groeiende markt, maar zal volgens een rapport van het WWF en Roland Berger, tegen 2020 één van de grootste industrieën in de wereld worden, na de automobiel- en de elektronicasector.

Van 2008 tot eind 2010 is de productie van cleantech in China met een verbazingwekkende 77 procent gegroeid. In totaal heeft deze branche in China een omzet van meer dan 45 miljard euro bereikt. Aanzienlijk is ook de groei van 28 procent van de milieuvriendelijke technologiebranche in de Verenigde Staten. Silicon Valley telt vandaag honderden start-ups die actief zijn in biotechnologie of groene energie. Tussen 1995 en 2008 steeg het aantal cleantechjobs met 58 procent tot 44.000.

Om groene technologieën economisch leefbaar te maken en te ontwikkelen, zijn nog zware investeringen nodig, anders blijft klimaatbescherming deze eeuw te duur. Tot die conclusie komt het Instituut voor Klimaatimpactonderzoek (PIK) in het Duitse Potsdam. Het was voor het eerst dat de economische leefbaarheid op lange termijn werd bestudeerd.

Ook voor ons land heeft de cleantechindustrie een groot potentieel. Agoria schat dat de tewerkstelling in ontwikkeling en productie van technologie voor cleantech en hernieuwbare energie van 4600 nu naar 39.200 zal stijgen in 2020. Hierbij zijn de jobs van installateurs en de exploitatie van energieopwekking zelfs niet meegerekend.

De weg naar groene groei blijft lang en moeizaam. Het meer fundamentele probleem is dat Europa nooit voldoende in groene technologie heeft geïnvesteerd om een echte wereldleider te worden. Dit initiatief past in een beter uitgewerkte strategie vanuit Vlaanderen om die industrie te ondersteunen, gericht te laten werken en initiatieven beter op elkaar af te stemmen. CD&V heeft dit als eerste op de agenda van het parlement gezet omdat we enkele basisprincipes hadden bij dit nieuwe initiatief.

Er mag geen dubbel werk gebeuren ten aanzien van verschillende bestaande structuren. We moeten dus overlapping vermijden met de reeds actieve actoren en er moet een reële toegevoegde waarde in de praktijk worden bewezen. Waar mogelijk moet het nieuwe initiatief niet alleen overkoepelen, maar moeten bestaande initiatieven ook worden samengebracht, en krachten gebundeld.

De vzw I-Cleantech moet bij uitstek een lichte structuur worden, zonder overdreven overhead. Het bedrijfsleven moet, naast de academische wereld, voldoende betrokken worden. De vzw moet zo gauw mogelijk zelfbedruipend worden.

We hebben met dit initiatief ondertussen een lang traject afgelegd in het parlement. De meerderheid heeft enkele concrete amendementen ingediend die tegemoetkomen aan opmerkingen van de Inspectie van Financiën en van de Raad van State, en ook aan de principiële uitgangspunten van CD&V.

Zo wordt er voorzien in bijkomende vertegenwoordigers in de bestuursorganen van de vzw vanuit de bedrijfswereld. Er wordt ook verzekerd dat we hier effectief over een lichte structuur spreken, met slechts één leidinggevend personeelslid in plaats van twee. De bestuursmandaten worden beperkt tot negen en bovendien worden daarvoor de minimumvergoedingen uitbetaald.

Wij vragen de Vlaamse Regering daarenboven om waar mogelijk te voorzien in de integratie van de verschillende bestaande cleantech-initiatieven in de vzw I-Cleantech.

Ten slotte vragen we, wat de financiële situatie van de vzw betreft, dat de vzw zo snel mogelijk voor minder dan 50 procent van haar financiering van de Vlaamse overheid afhankelijk is en dat er een businessplan op tafel komt met concrete en meetbare doelstellingen, zodat we de nettoresultaten van de vzw kunnen opvolgen.

Het verdere debat zal onder andere gaan over de noodzaak van de vzw. Hiervoor wil ik verwijzen naar de hoorzitting die we hierover hebben gehad. Onder andere professor Debackere van de K.U.Leuven, een onverdachte bron, heeft toen een toelichting gegeven. Hij zei dat het initiatief nuttig zou zijn voor de afstemming van objectieven voor relevante, interessante programma's en het samenbrengen van partijen. Hij hoopte dat het initiatief ertoe zou kunnen leiden dat we meer, beter en sneller projecten zouden indienen voor de Europese kaderprogramma's en dat we op die manier meer Europees innovatiegeld richting Vlaamse initiatieven en onderzoeksinitiatieven inzake I-Cleantech zouden kunnen krijgen.

Tijdens die hoorzitting werd het nut van de vzw aangetoond. In de loop van de komende maanden en jaren zullen we het bewijs op het terrein moeten aantonen. De vzw moet straks een businessplan voorleggen met meetbare doelstellingen. We zullen die resultaten zo goed mogelijk opvolgen. Als de vzw de doelstellingen niet haalt, moet ze worden opgedoekt.

Zeven of acht jaar geleden was er in dit parlement ook een debat over een vzw, Flanders DC, dat gelanceerd werd door de toenmalige minister Ceysens. Iedereen twijfelde toen aan het nut van die vzw. Dat nut is inmiddels wel degelijk bewezen. Flanders DC heeft een vaste plaats verworven in ons Vlaams renovatie- en economisch landschap.

Ik pleit ervoor dat we ook deze vzw de kans geven om zichzelf te bewijzen, om samen te werken met de bestaande initiatieven en die zo veel mogelijk te integreren in de vzw. De vzw moet een reële meerwaarde zijn voor het bedrijfsleven. Daartoe moet het businessplan een aantal concrete doelstellingen formuleren. Ten slotte moet de vzw zo snel mogelijk zelfbedruipend zijn en zo veel mogelijk onafhankelijk van Vlaamse overheidsmiddelen kunnen functioneren.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Alvorens tot de inhoud van het decreet te komen, wil ik het heel even hebben over de totstandkoming ervan. Initieel wilde men de vzw I-Cleantech Vlaanderen oprichten middels een halve voetnoot in het programmadecreet ter wijziging van de begroting. Na terecht bezwaar hieromtrent moest noodgedwongen het pad van een voorstel van decreet bewandeld worden.

In het oorspronkelijke voorstel van decreet, dat slechts uit twee zeer korte artikelen bestond, werd in feite enkel een blanco cheque aan de regering gegeven. Het voorstel van decreet dateert al van 30 november 2010 maar moest, na eerst een vernietigend en daarna een

corrigerend advies van de Raad van State, door de meerderheidspartijen verschillende keren worden geamendeerd.

Zo stelde de Raad van State in zijn eerste advies onder meer dat er “geen gegevens werden aangereikt over essentiële regels betreffende de oprichting, het maatschappelijk doel, de samenstelling, de bevoegdheden en opdrachten en het toezicht op de betrokken vzw”. In de finale bewoordingen van het advies formuleerde de Raad van State streng: “In geen geval kan het voorstel van decreet, in de summiere versie waarin het om advies is voorgelegd, doorgang vinden.”

Een hele hoop amendementen moest het voorstel van decreet verbeteren om althans gedeeltelijk aan de kritiek van de Raad van State tegemoet te komen.

Op voorstel van het commissiesecretariaat van het Vlaams Parlement werd ten slotte ook nog een aantal zogenaamd technische correcties doorgevoerd. Vervolgens werd dan ook nog eens een voorstel van resolutie ingediend om het voorliggend voorstel van decreet verder te verfijnen.

Een door de plenaire vergadering goedgekeurde resolutie is echter nog steeds slechts een advies of verzoek aan de regering en is op geen enkele manier bindend voor wat de uitvoering ervan betreft. De hele opstart van de vzw I-Cleantech hangt met haken en ogen aaneen. Het decretaal werk van de meerderheidspartijen die het ter zake niet altijd even eens lijken te zijn, is in dit dossier niet meteen een voorbeeld van behoorlijk bestuur.

De Vlaamse overheid moet inderdaad investeren in onderzoek en ontwikkeling, waar schone en zuivere technologieën uiteraard een onderdeel van zijn. Met de oprichting van deze nieuwe vzw wordt, zoals ook de Inspectie van Financiën in een rapport schreef, echter geen enkele meerwaarde gecreëerd. De inspectie is van mening dat deze koepel over een koepel niet meer doet dan gesubsidieerde banen creëren. In haar advies stelde de Inspectie van Financiën dat “met vzw I-Cleantech een projectwerking wordt gestructureerd die perfect binnen een of meer van de bestaande structuren IWT, VITO, OVAM, enzovoort met een informele stuurgroep of projectwerking kan worden ingevuld zonder nieuwe personeelsomkadering en zonder nieuwe bestuursorganen.”

Verder zegt de inspectie dat “het voornaamste oogmerk gelegen is in de creatie en de invulling van 2 nieuwe C-level executive topfuncties en 17 nieuwe bestuursmandaten – intussen teruggebracht tot 9 – waarvan de personeelskost en de beheersvergoedingen via de Vlaamse uitgavenbegroting worden gefinancierd.” Uiteindelijk geeft de Inspectie van Financiën een ongunstig advies “wegens gebrek aan decretale basis, gebrek aan doelmatigheid, gebrek aan kostenefficiëntie en gebrek aan budgettaire orthodoxie.”

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Janssens, u citeert hier omstandig uit het bijna integrale advies van de Inspectie van Financiën. Ten behoeve van alle collega's die de uitgebreide en lange discussies in de commissie niet hebben meegemaakt: dit advies slaat op een voorontwerp van vorig jaar dat intussen door het indienen van een voorstel van decreet, en door alle besprekingen en aanpassingen compleet is achterhaald. De collega's die deze commissievergaderingen niet hebben bijgewoond, hebben recht op die informatie. Wat u hier zegt, is compleet achterhaald en slaat in geen enkele zin op het document dat hier vandaag ter stemming voorligt.

De heer Chris Janssens: Mijnheer Van Malderen, de basis van de kritiek van de Inspectie van Financiën is dat deze vzw zoals die is gepercipieerd in het begin en zoals nu nog altijd het geval is, geen enkele meerwaarde betekent. Als het trouwens gaat over het verfijnen van het voorstel van decreet dat nu voorligt, zou u een pluim moeten geven aan de oppositie. Het is dankzij de verenigde oppositie dat de adviezen van de Raad van State zijn aangevraagd. Op basis daarvan is dit voorstel van decreet geworden wat het vandaag is.

Geen enkele fractie hier is tegenstander van een structurele toename van het Vlaamse overheidsbudget voor Onderzoek en Ontwikkeling. Geen enkele fractie in dit halfroond zal tegenstander zijn van innovatie in cleantech, maar mijn fractie is op geen enkel moment overtuigd van de meerwaarde die deze nieuwe instelling zou kunnen betekenen.

De sector heeft geen behoefte aan een bijkomende instelling. De versnippering in de sector wil men nu tegengaan door nogmaals een nieuwe structuur op te richten. Wij zouden opteren om de bestaande initiatieven en instellingen te coördineren en zelfs te vereenvoudigen. Er is, zoals het rapport-Soete in 2007 al stelde, nood aan een vereenvoudiging van het complexe innovatielandschap.

Een van de meest opvallende elementen in de bisnota van minister Lieten die aan de Vlaamse Regering werd voorgelegd, is een van de redenen die de VITO aanhaalt om te duiden waar de vzw I-Cleantech een rol zou kunnen spelen, namelijk – en ik citeer letterlijk uit de bisnota van minister Lieten: “Er ontbreekt een visie van de Vlaamse Regering op cleantech: via de vzw kan visievorming gebeuren.” Is er daarom nood aan een nieuwe structuur? Omdat het de Vlaamse Regering aan visie ontbreekt? Dit voorstel van decreet brengt Vlaanderen ons inziens geen stap dichterbij de doelstelling om tegen 2020 tot de top 5-regio’s van Europa te behoren. Dit voorstel van decreet biedt geen toegevoegde waarde op het gebied van cleantech-innovatie in Vlaanderen.

Ten slotte wil ik de minister ook graag een pluim geven. Ik had graag gehad dat ze hierbij persoonlijk aanwezig zou zijn, maar dat is vooralsnog niet het geval.

In de fameuze gelekte mail van minister Lieten bekende zij dat de sp.a zich binnen de regering beter in de verf moest zetten en dat er een rode draad doorheen de verschillende projecten nodig is. Die rode draad is dankzij enkele partijgenoten een rode cirkel geworden: via het Autonoom Gemeentebedrijf (AGB) van Houthalen-Helchteren, over de Limburgse provinciegouverneur, tot het kabinet van minister Lieten.

Ik licht toe. De centrale werking van I-Cleantech Vlaanderen en het Limburgs Cleantech Forum zullen een vaste stek krijgen in Houthalen-Helchteren. Samen met de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) werd in Limburg een eerste Cleantech incubator ontwikkeld. Deze incubator wordt vormgegeven via een projectvennootschap opgericht door LRM en het AGB van Houthalen-Helchteren. En wie is er voorzitter van het AGB en burgemeester van Houthalen-Helchteren? Partijgenoot van minister Lieten, sp.a’er Alain Yzermans.

Bij de voorbereidende gesprekken, om te peilen naar een draagvlak voor de op te richten vzw, werden ook de provinciegouverneurs geraadpleegd. De provincie Limburg heeft zelfs al concrete middelen gereserveerd om het regionale luik binnen de vzw uit te bouwen. Een van de drijvende krachten hierachter was de Limburgse gouverneur. En wie is die gouverneur? Partijgenoot van minister Lieten, sp.a’er Herman Reynders.

Wie draagt ten slotte de voorzitter van de raad van bestuur van de vzw I-Cleantech Vlaanderen voor en wie is toezichhoudend minister, bevoegd voor Innovatie en maakt aldus de rode cirkel rond? Niemand minder dan sp.a-minister Ingrid Lieten. Een linkse en slinkse manier van werken. De coalitiepartijen CD&V en N-VA staan erbij en kijken ernaar. Proficiat dus aan de minister om de vzw een gezicht – een rood gezicht – te geven, al vrees ik dat dat rode gezicht blauwe plekken zal oplopen en zwarte sneeuw zal zien.

Mijn fractie vindt deze vzw een overbodige en geldverslindende constructie waar niemand in Vlaanderen beter van zal worden. Ze dient enkel de belangen van enkele politiek te benoemen vriendjes, voornamelijk uit de achtertuin van sp.a-minister Ingrid Lieten. En daar krijgt zij onze steun niet voor. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, collega's, we zijn met de zitting van deze middag aan het laatste hoofdstuk toe van wat intussen bijna een boek is geworden, namelijk dat van de vzw I-Cleantech. Als ik het boek een titel zou moeten meegeven, zou ik zeggen: All politics is local. Als we vandaag in Vlaanderen deze meerderheid opgericht zullen zien worden, heeft dat inderdaad te maken met lokale Limburgse politiek. Niet dat ik iets tegen Limburg heb. Integendeel, ik ben zelf afkomstig uit Maaseik. Maar wat mij wel stoort, is dat het het doel absoluut niet dient. Met deze vzw wordt weliswaar de lokale politiek gediend, maar de eigenlijke meerwaarde, namelijk het dienen van het ondernemerschap en de industrie in Cleantech, wordt helemaal niet gediend.

Indien men de cleantech wou dienen op het gebied van de industrie, dan zou men voor een heel andere piste hebben gekozen, namelijk de piste die wij hebben aangereikt, zowel in het debat als in de amendementen als finaal in een reflectienota. We vonden het de moeite waard om de collega's via die reflectienota te doen stilstaan bij wat hier het doel is en wat volgens ons dan het beste middel is.

Als het doel is Cleantech te stimuleren in onderzoek en ontwikkeling, in ondernemerschap en in export, hebben we in Vlaanderen een aantal instrumenten in handen die dat vandaag al doen. Wij hebben die ook genoemd in de reflectienota. Ik heb daarover ook nog contact gehad met bijvoorbeeld de mensen van Agoria, die met hun Renewable Energy Club een voortreffelijke club hebben die in staat is om de industriële belangen in cleantech te ondersteunen en die in staat zijn om vanuit die club die technologie te exporteren.

Als het ons te doen is om de Vlaamse cleantech uit te dragen, te exporteren en verder te helpen in hun industriële belangen, dan hebben we met die club een fantastisch instrument in handen en die is absoluut geen vragende partij voor de oprichting van een nieuwe vzw.

Die vzw is toch wel onder een zeer ongelukkig gesternte gestart, dat hoeft ik in dit halfroond wellicht niet opnieuw te benadrukken. Bij ons was er toch het aanvoelen dat de regering had beslist om vlug iets op papier te zetten waarmee ze gestart zou zijn en er in Limburg een aantal leuke dingen mee konden worden gedaan. Ze is natuurlijk zwaar tegen de lamp gelopen doordat de Inspectie van Financiën heel grondig is geweest, maar ook doordat de opeenvolgende adviezen van de Raad van State te kennen gaven dat het echt ondenkbaar was om deze vzw op te richten met een vodge papier.

Het is inderdaad de verdienste van het parlement dat we door volgehouden inspanningen, door opnieuw naar de Raad van State te gaan, door opnieuw amendementen te maken, door opnieuw de toets te doen en door opnieuw het debat aan te gaan tot en met de reflectienota, dat de tekst minstens op juridisch gebied ernstig verbeterd is en juridisch wat onderbouwd is geraakt.

Dat neemt niet weg dat er naast de juridische realiteit voor ons ook de opportuniteitsvraag is en die kunnen we natuurlijk niet aan de Raad van State stellen, we moeten die zelf beantwoorden. Die opportuniteitsvraag heeft voor ons de toets nog altijd niet doorstaan. We hebben tot in den treure aangetoond dat er in Vlaanderen voldoende vzw's en structuren voorhanden zijn die, indien men cleantech wil promoten en wil ondersteunen in innovatie en export, dat kunnen doen en dat er absoluut geen nood is aan een nieuwe vzw.

Als de meerderheid hier toch verder mee gaat, moet ze stoppen met het bewijzen van lippendienst aan het rapport-Soete, aan de betrachtingen om het innovatieveld te vereenvoudigen en aan het verhaal dat ze de industrie een aantal hefboomen wil geven door haar zelf toe te laten om te beslissen waar de middelen het beste worden aangewend. Het klopt dat een van de amendementen ertoe leidt dat de raad van bestuur wat anders wordt samengesteld dan men eerst had voorzien, maar laten we eerlijk zijn: op de negen vertegenwoordigers zullen er twee uit de industrie komen. Er kan dus moeilijk worden beweerd dat de industrie aan zet zal zijn. En wie beter dan de industriëlen voelen waar in de

globale wereldeconomie het vuur brandt en waar men beste gediend is om de technologie vanuit Vlaanderen zowel te innoveren als te exporteren?

Wij vinden dit nog altijd een gemiste kans en we zullen de voorstellen dus niet goedkeuren. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, collega's, we zijn deze vergadering begonnen met een debat over de arbeidsmarkt, en het spreekt voor zich dat een goed draaiende arbeidsmarkt in de toekomst een voorwaarde zal zijn om onze welvaart en ons welzijn te bestendigen. Een goed draaiende arbeidsmarkt zullen we niet kunnen bereiken zonder een innovatieve kenniseconomie die we stap voor stap opbouwen in een context van grondstofschaarste en van klimaatwijziging en de antwoorden daarop, maar ook in een Vlaanderen dat al dichtbevolkt is en waar steeds meer mensen zich zorgen maken over hun gezondheid en waar economie en ecologie naast en met elkaar moeten kunnen bestaan. Ik verwijs naar het rapport waarover we vorige week hebben gediscussieerd inzake de toestand in Genk. Heel veel mensen maken zich er zorgen over, en 'business as usual' zal niet volstaan.

Waar we voor staan, is een uitdaging om van bedreigingen kansen te maken en voluit te gaan voor een technologie die ons in staat stelt om die uitdagingen van de toekomst, grondstofschaarste, klimaat en gezondheidsdoelstellingen, met elkaar te verzoenen. Dat antwoord kan zich minstens ten dele vinden in een verhaal omtrent cleantech.

Met deze vzw willen we alle initiatieven bundelen die vandaag reeds bestaan. Ik wil niet in een polemiek treden, maar een aantal sprekers hebben op zijn minst een aantal opmerkelijke dingen gezegd die in het verslag worden tegengesproken. Hier werd getwijfeld aan de nood om een dergelijke vzw op te richten. Men verwijst daarbij naar een achterhaald advies van de Inspectie van Financiën. Men stelt dat een aantal overheidsinstellingen dit initiatief overbodig zouden maken. Ik kan alleen maar vaststellen dat tijdens de hoorzitting die door de oppositie werd gevraagd, alle actoren die de revue zijn gepasseerd, zich hebben uitgesproken voor dit voorstel van decreet en dat bijvoorbeeld de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM), die hier genoemd zijn als mogelijke vervangers, zelf hebben gesteld dat ze niet bereid of in staat zijn om deze vzw te vervangen of de rol te spelen die deze vzw wordt toebedeeld.

Er is ook vraag naar, in tegenstelling tot wat hier is gezegd. Ik heb een lijst bij met veertig bedrijven, instellingen en persoonlijkheden die nu reeds te kennen hebben gegeven dat ze het initiatief steunen, waarbij ik de bedenking maak dat heel wat mensen uit de industrie vaak eerst verwachten dat er iets wordt gecreëerd voor ze voluit ergens in meestappen. De lijst is er, dat kan niet worden ontkend.

Met dit voorstel van decreet willen we een vzw creëren die een forumfunctie kan vervullen voor de bestaande actoren die inderdaad aan verdere visievorming en uitdieping van die visie kan doen, en die cleantech ook zichtbaarder kan maken en mensen bewuster van de noodzaak ervan kan maken.

Als u dit steunt, zet u geen stap in het duister, u gaat geen financieel avontuur aan. Het decreet en ook de resolutie daartoe voorziet in een businessplan. Zoals de heer Bothuyne al heeft gezegd, is het zaak dat de vzw I-Cleantech zo snel mogelijk op eigen benen kan staan.

Ik wil even stilstaan bij de keuze van de rechtspersoonlijkheid vzw. Die komt voort uit de bewuste optie om de samenwerking tussen de publieke en private sector te organiseren. Dat komt ook tot uiting in de samenstelling van de raad van bestuur. De keuze voor een vzw is ook logisch, in de eerste plaats vanuit de publiek-private samenwerking. De privésector kan nu eenmaal gemakkelijker toetreden tot de rechtspersoon van een vzw en de rechtspersoon van een vzw laat ook toe dat andere overheden toetreden.

De vzw zal kunnen optreden als dossierbeheerder, als uitvoerder van financiële verrichtingen, bijvoorbeeld in het kader van Europese dossiers, maar het is ook noodzakelijk om een eigenaarschap aan te duiden. Een informeel netwerk, een club, is eigenlijk van niemand. Wij willen wel degelijk iemand kunnen aanspreken op zijn verantwoordelijkheid en we willen wel degelijk kunnen meten of deze vzw levensvatbaar is.

De vzw voorziet in een lichte structuur en er is ook in toezicht voorzien. We voorzien niet in een nieuw financieringskanaal, maar wel in een orgaan dat er zou kunnen toe leiden dat bestaande kanalen beter ter beschikking komen van alle actoren. We denken dat we hiermee net tegemoetkomen aan het rapport-Soete.

Ik wil even ingaan op zowel de reflectienota als de ingediende voorstellen van resolutie vanuit de oppositie. We zijn uiteraard blij dat Open Vld denkt en zegt dat cleantech belangrijk is. Als we het serieus menen met de uitbouw van cleantech in Vlaanderen, dan moeten we op dat vlak de krachten bundelen. We moeten een uniek aanspreekpunt creëren dat in de cleantechsector de complexiteit vermindert, daardoor het geheel transparanter wordt en daardoor de gebruiksvriendelijkheid verhoogt. Door al die diverse taken die Open Vld oplijst, door al die verschillende organisaties te laten uitvoeren, blijf je net in het status-quo van vandaag, een status-quo van complexiteit, ondoorzichtigheid en gebruiksonvriendelijkheid.

De oprichting van de vzw I-Cleantech ligt ons inziens net in de lijn van het rapport-Soete. Het status-quo dat Open Vld voorstelt, voldoet daar zeker niet aan.

Dit unieke loket voor de cleantechsector verhoogt de gebruiksvriendelijkheid voor de kmo's, net omdat er een zinvolle bundeling van taken gebeurt. Daarenboven verhoogt dit unieke loket de zichtbaarheid van de cleantechsector en van de overheidsinitiatieven daarvoor. Ook dat ligt volledig in lijn met het rapport-Soete uit 2007.

Mevrouw Ceysens, ik kon het niet laten, ik heb even gegrasduid in uw verwezenlijkingen als minister. Ik stel vast dat u – ik noem maar iets – de Herculesstichting hebt opgericht. Het Strategisch Initiatief Materialen (SIM) werd eind april 2009 voor het einde van de legislatuur opgericht, zonder dat daar toen financiële middelen voor waren. Dat is hier niet het geval. Het Centrum voor Medische Innovatie (CMI) kan twee jaar na de start nog geen enkel hard resultaat voorleggen. Het werd eigenlijk opgestart voor de voorbereidingen afgerond waren. Men kan zich de vraag stellen waarom er een bijkomend centrum werd opgericht. Ik som op: Flanders' PlasticVision, Flanders Synergy, Flanders InShape, Neuro-Electronics Research Flanders (NERF). U bent slecht geplaatst om hier kritiek te geven op het oprichten van een bijkomend instituut.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het grote verschil is altijd geweest dat wij het gedaan hebben wanneer er vanuit de industrie, van onderuit, een vraag was om overheidsmiddelen te gebruiken als hefboom. Vandaag is er veel meer een eigen politieke agenda waarvoor men middelen wil vrijmaken. Ik vind dat een enorm verschil. Ik ben initiatieven die vanuit de industrie komen absoluut genegen. Mocht dat hier de vraag geweest zijn, zou ik een heel ander debat hebben gevoerd. Dit is het tegendeel. De industrie vraagt om dat alstublieft niet te doen. Dat is dag en nacht verschil.

Ik zie enkel dat minister Lieten al die dingen die u opnoemt, met een grote glimlach opent en overal de lintjes knipt. Ze zegt dat het dat is dat ze gaat doen, want veel meer heeft ze na al die tijd ook nog niet gedaan. Ik stel vast dat Flanders DC als een goed model wordt geroemd. Ik stel vast dat daar nu veel middelen naartoe gaan. Zo slecht zal het niet geweest zijn.

De insteek was altijd anders. De vraag zat aan de basis, kwam van bij de bedrijven en we gebruiken overheidsgeld als hefboom voor hun middelen.

De heer Bart Van Malderen: Ik verwijs ook naar de hoorzitting met professor Debackere.

Mevrouw Patricia Ceysens: Welke industrie is dat komen zeggen?

De heer Bart Van Malderen: Mag ik iets zeggen? Dank u.

Tijdens de hoorzitting hebben alle sprekers gewezen op de plejade aan initiatieven op het terrein en de noodzaak om die te bundelen. Nyrstar in Balen, toch geen klein bedrijf, steunt dit initiatief, net als Ecozem in Aartselaar, Grafityp in Houthalen en Carmans in Lummen. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Men zal dit vehikel eerst moeten oprichten, voor het zich bekend kan maken bij andere industriële spelers. Maar zeggen dat er bij de industrie geen vraag bestaat, is de waarheid evenzeer geweld aandoen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Op de hoorzitting is de vraag niet gekomen vanuit de industrie. Ik heb meermaals aangetoond dat de industrie zegt dat ze de Renewable Energy Club hebben, Flanders Cleantech Association, kanalen bij F.I.T. en bijvoorbeeld sensibilisering bij Technopolis. Laten we die instrumenten en hefboomen gebruiken.

Ik kan me indenken dat u in Houthalen misschien wel iemand vindt, die zegt, laat maar komen. Ook daar ken ik de industrie en het ondernemersveld. U kunt niet zeggen dat dit hetzelfde is als wat wij in het verleden hebben gedaan voor vragen echt vanuit de industrie. U had het over SIM. De federaties van de industrie opnieuw kwamen dit vragen, net als voor Flanders' PlasticVision. U mag ze allemaal nagaan. Groepen van industriëlen, meestal met de federatie erbij, kwamen met een voorstel, waarvoor ze ook zelf geld op tafel wilden leggen. Ik wil de eerste euro van een private partij die naar deze vzw gaat nog zien!

De heer Chris Janssens: Ik hoor de vertegenwoordigers van twee meerderheidspartijen telkens verwijzen naar de verslagen van de hoorzittingen om het nut van deze vzw te onderstrepen. Ik wil dit toch even nuanceren. Hoewel ik de waarde van de sprekers die op de uitnodiging zijn ingegaan niet wil ontkrachten, wil ik erop wijzen dat het commissiesecretariaat elf uitnodigingen heeft verstuurd en dat slechts drie mensen op de hoorzitting zijn afgekomen. Dit betekent dat we heel wat geluiden, vooral uit de industrie, tijdens die hoorzitting niet hebben gehoord. Die geluiden hadden allicht heel anders kunnen klinken dan wat we nu hebben gehoord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Janssens, uw laatste argument is natuurlijk vrij absurd. Iedereen heeft de kans gekregen sprekers voor te dragen. Dat mensen niet op de uitnodiging willen ingaan, betekent niet dat we mogen concluderen dat ze een andere mening hebben dan de mensen die wel op de uitnodiging zijn ingegaan.

Ik ben het met u eens dat wat hier voorligt sterk verschilt van de aanpak uit het verleden. We hebben een business plan. De intentie zelfbedruipend te zijn, is van bij het begin ingeschreven. Ik kan dat enkel toejuichen.

Ik zou met een positieve noot willen besluiten. Ik wil iedereen danken die het voorstel van decreet heeft ondersteund en in feite ook iedereen die het voorstel van decreet heeft tegengewerkt. Ik ben niet te beroerd om te zeggen dat het uitputten van de procedure van dit document een beter document heeft gemaakt. Het is op een aantal punten gewijzigd en verbeterd. Ik heb er geen problemen mee dat toe te geven.

Tegelijkertijd is tijdens de besprekingen duidelijk geworden waar de draagkracht voor cleantech en een kennisgedreven, innovatieve economie zich bevindt. Het is nu duidelijk hoe mensen daar, al dan niet kritisch, tegenover staan. Het is nu duidelijk wie er echt werk van wil maken en wie er, om mevrouw Ceysens te citeren, enkel lippendienst aan wil bewijzen. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ongeveer een jaar geleden heeft minister Lieten de Vlaamse Regering een nota voorgelegd om de vermaledijde vzw I-Cleantech Vlaanderen op te richten. Toen is een decretale machtiging als voorwaarde gesteld. Om die machtiging te verkrijgen, zijn de meerderheidspartijen in het Vlaams Parlement ingeschakeld.

Mijn fractie is natuurlijk voor investeringen in onderzoek en ontwikkeling. Dit is een van die sectoren waarin de overheid een nuttige bijdrage kan leveren. We zijn tevens voor bijdragen tot de cleantech. We zijn echter geen voorstander van deze nieuwe constructie die minister Lieten, met behulp van de meerderheid in het Vlaams Parlement, wil oprichten.

Ik heb me in verband met dit dossier fel verzet. De negatieve analyse van de Inspectie van Financiën is eigenlijk al sinds de zomer beschikbaar. Ik heb daar aanvankelijk weinig mee gedaan. Ik dacht immers dat de minister op basis van deze scherpe kritiek, die de spreker van het Vlaams Belang daarnet nog eens letterlijk heeft verwoord, zelf iets zou doen. Uit de nota die ze de Vlaamse Regering heeft voorgelegd, kon ik echter afleiden dat ze hier weinig mee had gedaan. Op dat ogenblik leek het me mijn taak als Vlaams volksvertegenwoordiger de kat de bel aan te binden.

Ik heb me om twee redenen tegen de oprichting van deze vzw verzet. Het gaat me om het beleidsmatig aspect en om het decretaal aspect. Ik zal om te beginnen eerst even op dat laatste punt ingaan.

In feite moet ik de heer Van Malderen gelijk geven. Naar aanleiding van de hoorzitting is hier voldoende invulling aan gegeven. Het initieel voorstel van decreet was vrij algemeen en vaag. Het gaf de Vlaamse Regering een algemene machtiging om een nieuwe vzw op te richten. De doelstellingen, de modaliteiten of de omkadering waren echter niet duidelijk omschreven. Het voorstel van decreet bevatte geen gegevens over de regels waaraan de Vlaamse Regering zich met betrekking tot de oprichting, de bevoegdheden of de samenstelling moest houden. Het was eigenlijk een blanco cheque.

En eerlijk gezegd had ik daar geen vertrouwen in, gelet op de nota die we op 19 oktober zagen verschijnen waarin minister Lieten toelichting gaf bij de nieuwe vzw. De meerderheid deed de belofte om hieraan iets te doen via een resolutie. Een resolutie is natuurlijk maar een advies en is niet bindend. Ook dat is een onvoldoende sterk signaal om iets mee te doen.

Samen met de oppositiepartijen zijn we naar de Raad van State gestapt, wat toen nog werd omschreven als een verdragingsmanoeuvre. Mijnheer Van Malderen, we mogen toch ook zeggen dat u op 3 maart 2010 zei: “Cleantech is de sector van de toekomst. Als we nieuwe toekomstgerichte jobs willen creëren, mogen we niet langer treuzelen. Het is ongehoord dat de oppositie spelletjes speelt op de kap van hardwerkende bedrijven en werknemers.”

De Raad van State heeft gezegd dat het in die versie in ieder geval geen doorgang kon vinden, wat mijn kritiek en die van mijn collega's van de oppositie over de blanco cheque alleen maar bevestigde.

Uiteindelijk zijn er dan meerdere amendementen ingediend door de meerderheid. We zijn nog twee keer naar de Raad van State getrokken. Uiteindelijk leidt het dus tot het voorstel van decreet zoals het hier voorligt. Het heeft in ieder geval de verdienste – en dat wil ik ook erkennen – dat het juridisch inderdaad sluitend is.

Er zijn ook een aantal aanpassingen gebeurd op basis van de besprekingen in de commissie en de commotie in de pers. Het aantal leden van de raad van bestuur werd teruggebracht van zeventien naar dertien en nu uiteindelijk naar negen. De vergoeding van de raadsleden was aanvankelijk nogal fors, maar nu zijn ze nagenoeg onbezoldigd.

De aanpassingen en de zogenaamde verfijning die eerder op het decretale en het organisatorische vlak ligt, is eerder een pleister op een houten been. Ik heb de verslagen van de hoorzittingen nog eens nagelezen. Nogmaals, mijn interpretatie is een andere. Ik heb daar weliswaar horen vertellen dat er nood was om aan cleantech een duidelijke smoel te geven, maar ik heb geen enkele van de interveniënten – en mijnheer Van Malderen, u hebt gelijk dat de afwezigen ongelijk hebben – expliciet horen pleiten voor de oprichting van deze vzw. Dat is toch wel een klein beetje anders.

Dan blijven we bij de essentie van de kritiek dat de instelling op dit moment nog steeds volstrekt overbodig is. We hebben ook verschillende signalen gehoord vanuit de meerderheid. N-VA en CD&V vertelden ons uiteindelijk dat dit het laatste speeltje was dat men aan sp.a zou gunnen, gezien het zeer ongunstige advies dat ook de Inspectie van Financiën bij aanvang heeft gegeven. Ook daar hebt u natuurlijk een punt: het is het basisadvies. Maar stukken van die kritiek staan nog altijd overeind. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de relatie effectuitgaven-apparaatkosten. Uiteindelijk gaat het hier om slechts 145.000 euro aan effectuitgaven, voornamelijk aan een marketingplan waarvan de heer Fransaer in de hoorzitting zei dat volgens zijn schatting het minimaal over bijna 500.000 euro zou gaan om cleantech echt goed te marketen. Die verhouding was en is nog altijd 1 tot 10, en dat is nog altijd op basis van het businessplan zoals ik het heb gezien – het laatste althans –, geen hoogvlieger wat bestuurlijke efficiëntie betreft. Dat was wat de Inspectie van Financiën een jaar geleden zei, en ik denk dat het nog steeds opgaat.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Vereeck, ik weet niet of u in de toekomst kunt kijken dan wel of u een verouderd document citeert. Hoe kunt u vandaag al vertellen wat er in het businessplan staat van een vzw die we nog moeten oprichten en waarvan we zeggen dat er zo snel mogelijk een businessplan moet komen? Ik denk dat u zich, net zoals de vorige collega, baseert op een document dat achterhaald is. Ik zou u dus willen vragen om dat cijfer niet meer te herhalen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Malderen, ik denk dat u beter minder het woord vraagt, want u rijdt zichzelf vast. U zegt daarnet dat het grote verschil met vroeger is dat er nu een businessplan is en nu zegt u dat het nog niet kan dat er al een businessplan is. Ik heb de indruk dat u halsstarrig – en dat hebt u de hele periode gedaan, samen met vele medewerkers van het kabinet overigens – dat ding toch maar, koste wat het kost, leven probeert in te blazen en te vergoelijken.

Dat is bijzonder moeilijk, want de feiten zijn de feiten. Wij zijn begonnen met een vreselijk slechte tekst. U hebt ons verschillende keren beticht van allerlei zaken. Na elke stap is het een stukje beter geworden, maar vandaag doorstaat dat ding nog altijd niet de toets van de opportuniteit. Bovendien is het de vraag of de overheid aan dit soort van initiatieven wel zijn schaarse middelen moet besteden. U wilt cleantech steunen en bewijst daarbij veel lippendienst aan het industrieel beleid. Wel, luister dan eens naar wat bedrijven belangrijk vinden en zet daarop uw middelen in.

Ik weet alleszins dat de privésector nog niet één euro op tafel heeft gelegd voor dit project. De vzw zal het bijzonder moeilijk krijgen om de intentie waar te maken. Hoewel het initiatief vandaag juridisch al wat beter is onderbouwd, zal dat verschrikkelijk moeilijk blijven.

De heer Bart Van Malderen: De opdrachten om een businessplan op te stellen en om zo snel mogelijk op eigen benen te staan, staat in onze resolutie ingeschreven. Men kan evenwel niet verwachten dat een vzw die nog niet is opgericht, een businessplan kan voorleggen.

De heer Lode Vereeck: Over dat laatste kunnen wij erg duidelijk zijn: deze vzw zal nooit zelfbedruipend zijn. Als er één zaak duidelijk uit die hoorzittingen naar voren is gekomen, dan is het dat wel.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Dit is een belangrijke discussie. Er werd hier ook gezegd dat het te betreuren valt dat een aantal mensen die waren uitgenodigd op de hoorzitting niet zijn gekomen. Een van de aanwezigen zei dat de redenering van de partijen die deze manier van werken maar halfslachtig vinden, dezelfde is als de redenering die mevrouw Thatcher in de jaren 80 ook maakte. Ik wil u niet met haar vergelijken, mevrouw Ceysens, maar u zegt wel hetzelfde als zij toen. In Engeland leidde dat ertoe dat alles waarvan niet op voorhand kon worden bewezen dat het erg geslaagd en zelfbedruipend zou zijn, geen middelen meer kreeg. En dat heeft ervoor gezorgd dat in een aantal sectoren de innovatie en de groei werd verlamd.

Het is toch niet omdat in een entiteit die nog niet bestaat nog geen euro van de privésector zit – als de vzw eerder was opgericht, was dat misschien wel gebeurd en stonden wij al een stap verder – dat is bewezen dat het initiatief geen kans op slagen heeft? Wie vaststelt wat cleantech wereldwijd in verschillende sectoren teweegbrengt, kan niet eisen dat het bewijs van zelfbedruipendheid een voorwaarde is om een initiatief te nemen. Meer zelfs: de houding dat van alles wat de overheid wil ondernemen vooraf moet worden aangetoond dat het zelfbedruipend zal zijn, is niet goed. Uit de literatuur blijkt dat elk startkapitaal een slaagkans van 20 procent heeft, en 20 procent slaagkans voor projecten is voldoende om op termijn voor rendabiliteit te zorgen.

Op die manier moeten wij tegen innovatie aankijken en steunen. Wij mogen niet vooraf garanties eisen – garanties zoals de banken nu krijgen –, maar kansen bieden opdat men kan slagen. En als twee op de tien projecten slagen, dan lukt het ook. Wij mogen het debacle dat Thatcher veroorzaakte, niet herhalen. Die technologie moet echt een kans krijgen, en wij mogen niet vasthouden aan argumenten die een liberaal misschien begrijpt maar die gewoon fout zijn.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het ultieme argument van uw partij in een debat, wanneer u niet meer weet wat zeggen, is dan Thatcher.

De heer Lode Vereeck: Of Ronald Reagan.

Mevrouw Patricia Ceysens: Wat mij stoort, is dat de overheid pleit voor meer overheid. Ik kan daar niet mee akkoord gaan. Ik doe daar niet aan mee. Natuurlijk kan de overheid middelen aanwenden voor innovatie en onderzoek, maar wij willen dat zij worden ingezet op die plaats waar de marktprikkel het grootst is. Daar kunnen die middelen gedijen. Dat is het grote verschil tussen u en ons. In dit dossier is dat niet het geval. U kunt het dan hebben over Thatcher en ik over de rode lijnen uit Moskou, maar daar gaat het niet over.

Overheid die iedere keer komt pleiten voor meer overheid: zo zal het niet werken. Dat dient de belangen van de Vlaamse industrie in cleantech niet. Zij weten zeer goed waar ze moeten aanwezig zijn en waarop ze moeten inzetten. Ze hebben gevraagd om de bestaande industriële initiatieven te steunen met overheidsmiddelen. Met alle plezier. Dat is wat wij in het verleden hebben gedaan en zoals wij ook het beleid in de toekomst willen voortzetten. U kiest voor een insteek waarbij de overheid zelf zegt het beter te weten dan de industrie. Kijk naar de vertegenwoordiging: op de negen zullen er twee mensen uit de markt, uit de industrie komen. De zeven anderen komen uit de politiek en de vertegenwoordigers, die allemaal overheid zijn. Hoe wil je dat die mensen de marktprikkel kennen? Ik blijf erbij dat wij vandaag in Vlaanderen absoluut de marktprikkel missen om overheidsmiddelen naar te draineren.

Het debat gaat er niet over of we al dan niet overheidsgeld geven. Het gaat over wie we de ‘guideline’ laten zijn om te bepalen waar de middelen naartoe moeten. Ik vertrouw er inderdaad op dat het meestal zo is dat als de industrie er eigen geld in steekt, de marktprikkel heeft uitgemaakt dat je goed bezig bent. Ik heb dat liever dan alle mogelijke handboeken en kwaliteitshandboeken die ons ervan moeten overtuigen waarop we ons geld moeten inzetten.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Excellent idea, Mr Speaker.

Ik verklaar me nader. Tijdens een woelig debat kreeg lady Thatcher eindelijk opnieuw het woord. De Speaker zei: “Het woord is aan lady Thatcher.” Waarop zij zei: “Excellent idea, Mr Speaker.” Het was haar laatste debat, toen ze door haar eigen fractie de deur werd gewezen.

Collega’s, vooraleer ik voortga met mijn betoog, wil ik kort even ingaan op de tegenwerpingen van de heren Van Malderen en Crombez. Ik hoor de heer Van Malderen hier zeggen dat het zelfbedruipend zal zijn. Ik stel de vraag. Volgens mij is dat een utopie, is dat

eigenlijk niet mogelijk. Integendeel, ik ga mee in de lijn die de heer Crombez uitzet. We weten nu eenmaal per definitie niet of er in Onderzoek en Ontwikkeling (O&O), in innovatie, in wetenschappelijk onderzoek een output zal zijn. Dat is nu eenmaal inherent aan het wetenschappelijk onderzoek. In 99 procent van de gevallen is die output er niet. Dat is de reden waarom precies heel wat van O&O bij de overheid zit: omwille van het bijzonder onzekere karakter.

Ik kan nog een beetje verder gaan. Onderzoek dat tot niets leidt, dat geen output heeft, is bijzonder waardevol als dat collega's binnen diezelfde branche informatie geeft over het feit dat dat type onderzoek niet moet worden herhaald en gedupliceerd. Maar natuurlijk, commercieel kun je er niets mee doen, want het resultaat is dat er geen resultaat is.

Mijnheer Crombez, ik ga dus mee in uw analyse. Maar dan kom je ook uit bij ons voorstel, het voorstel dat ik samen met mevrouw Ceysens heb ingediend. Wetende dat O&O eigenlijk een overheidstaak is omwille van het onzekere karakter, moet je zeer zuinig omspringen met die middelen. Dan denk ik dat we een aantal bestaande instellingen kunnen versterken, maar absoluut geen nood hebben aan een aparte constructie. Tijdens die hoorzitting werden behoeften geformuleerd, maar er is geen enkele spreker die zich expliciet heeft uitgelaten over de wenselijkheid van die vzw. Ik spreek dat nog eens formeel tegen.

Ik noem nu een van de zaken die deze vzw zou moeten doen: visievorming. Dan denk ik toch dat de oppositie een punt heeft als zij zegt dat we al twee platformen hebben voor visievorming. Ecotech, een van de innovatieregiegroepen, kan een visie vormen met betrekking tot cleantech. En ook de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie kan aan visievorming doen. Dat is al een van uw doelstellingen die niet overtuigend genoeg is om daar een aparte constructie aan op te hangen.

Overlegplatformen hebben we ook via die Flanders Cleantech Association (FCA) en ook via het Milieu- en Energietechnologie Informatieplatform (MIP). Vandaar onze inbreng: we moeten zuinig omgaan met de middelen. Er moet misschien wel versterkt worden. Misschien moet de FCA worden versterkt, misschien moet Ecotech, de innovatieregiegroep, worden versterkt. Maar een aparte entiteit is volgens ons niet nodig.

Collega's, we hebben hier vaak discussie over het rapport-Soete. Dat wijst op een grote versnippering en raadt ons aan om te gaan rationaliseren. Ik heb via een schriftelijke vraag aan de minister gevraagd om het innovatielandschap in kaart te brengen. Ik kreeg als antwoord: niet mogelijk wegens de enorme veelheid. Ik heb dat op papier. Dat is vraag 226 van 9 mei 2011. Dat toont de problematiek aan. De VRWI kaart dat ook in elk advies aan. De minister heeft trouwens aangekondigd dat er een tweede rapport-Soete komt terwijl er met het eerste nog niet te veel is gebeurd.

De heer Bart Van Malderen: Als de minister antwoordt dat ze dat niet in kaart kan brengen wegens de enorme veelheid, gaat het misschien om het grote aantal schriftelijke vragen vanuit uw fractie. Dat geheel terzijde.

U gaat in uw betoog voorbij aan het feit dat in ons voorstel van resolutie staat dat waar en wanneer mogelijk deze vzw I-Cleantech bestaande initiatieven – u noemt er een paar – zal incorporeren in haar werking. Op dat punt van kritiek zijn wij met ons voorstel van resolutie volledig ingegaan.

De heer Lode Vereeck: Het is erg cynisch dat een nieuwe instelling wordt gecreëerd om de versnippering aan te pakken. Een veel betere oplossing zou liggen in de samenvoeging van alle initiatieven tot één sterk project. Daar zouden we nog kunnen in meegaan. Er zitten daar mensen taken uit te voeren die u binnen cleantech zou kunnen onderbrengen, maar dat idee is nooit onderzocht. Er is nooit een voorstel gelanceerd om de bestaande initiatieven als het ware op te doeken en in dat nieuwe initiatief onder te brengen. Dat zou een budgettaire nuloperatie geweest zijn.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil er echt geen tennismatch van maken, mijnheer Vereeck. Uw scenario zou op zijn minst leiden tot een standstill en het einde van elk van die initiatieven. De timing, de subsidielij, de rechtspersoonlijkheden, de organisatievormen van de huidige instellingen zijn niet klaar om in elkaar op te gaan. Daarom, nogmaals, richten we vandaag een vzw op die waar en wanneer mogelijk bestaande initiatieven zal incorporeren.

De heer Lode Vereeck: Het vorige, mijnheer Van Malderen, was een denkspoor en zeker geen voorstel van mijnentwege. Ik denk persoonlijk dat we de bestaande initiatieven konden versterken en daarmee cleantech een betere dienst zouden bewijzen. Dat was eigenlijk ook de inhoud van het voorstel van resolutie van Open Vld en LDD.

Ondanks de mogelijkheid van een efficiënt alternatief wordt dit voorstel van decreet vandaag behandeld en waarschijnlijk goedgekeurd. Ondanks de ambities van de meerderheid om te rationaliseren, ondanks de bijsturingen die we erkennen, blijft de instelling overbodig. De LDD-fractie zal natuurlijk consequent zijn en noch het voorstel van decreet noch het voorstel van resolutie goedkeuren.

Ik vind het jammer dat het zo gelopen is. De oppositie heeft in deze aangelegenheid een zeer positieve rol gespeeld, ook in het samenstellen van de hoorzittingen. De adviezen van de Raad van State hebben een nuttige bijdrage gevormd. Ik vind het jammer dat het voorstel van resolutie van de oppositie zomaar wordt afgewezen. Dat kan gedeeltelijk met onszelf te maken hebben. Misschien benadrukken wij als oppositie te weinig het positieve dat de regering naar voren brengt. Ik geef een klein voorbeeld. De 60 miljoen euro extra die nu voor 2012 wordt uitgetrokken voor O&O is natuurlijk een goede zaak.

Op zich kunnen we daarachter staan. Het probleem is echter dat het de regering zelf is die aangeeft dat ze de Barcelonanorm mordicus in 2014 en als het even kan in 2020 wil halen. Als de regering die norm naar voren blijft schuiven als de te behalen doelstelling, dan boet ze natuurlijk aan geloofwaardigheid in.

Wij zijn geen cijferfetisjisten. Wat mij betreft, doekt men die Barcelonanorm op. Dat zou een helder signaal zijn. Het allerbelangrijkste is dat de mensen die in O&O werken, de mensen die in de universiteiten en de onderzoeksinstellingen werken, duidelijk weten waar ze aan toe zijn. Indien het de Barcelonanorm is, dan hebben we een duidelijk traject. Dan kan men zich daar als het ware aan aanpassen. Is het een ander traject, bijvoorbeeld elk jaar 60 miljoen euro meer, dan is dat natuurlijk totaal onvoldoende om de Barcelonanorm te halen, maar dan is er tenminste een zeer duidelijk traject.

Het is jammer dat de minister nu heel even aan het bellen is, maar ik neem aan dat ze het verslag wel zal lezen. Aan haar en de meerderheid wil ik toch even duidelijk zeggen het jammer te vinden dat ze instellingen blijven creëren. Er is nu I-Cleantech, maar daar is het helaas niet bij gebleven. Er is ook het Vlaams Energiebedrijf, dat eigenlijk ook een O&O-instrument is. Dat zit niet bij minister Van den Bossche, maar bij minister Lieten. Daarover hebben we als oppositie ook hoorzittingen gevraagd. Volgens mij is daar ook nog eens zeer duidelijk gebleken dat de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) de huidige investeringen in die energiesector schitterend begeleidt. Ik was zeer onder de indruk van de uiteenzetting van de mensen van de PMV en die cel die daar werkt met betrekking tot duurzame energie. Nu krijgen we opnieuw een nieuw vehikel, naast de bestaande vehikels. Dat lijkt me niet nodig.

Ik wil nog heel even de problematiek schetsen waarbinnen we cleantech zien. Dan heb ik het over de beloften die er zijn geweest met betrekking tot het Vlaams Instituut voor Mobiliteit (VIM), het Vlaams Instituut voor de Logistiek (VIL) en Flanders' DRIVE. Minister, we hebben van u te horen gekregen dat er, gezien die veelheid aan instellingen, zou worden gerationaliseerd en dat men tot één groot mobiliteitsinstituut zou komen. Dat is eigenlijk een onderdeel van de frustratie, die absoluut niet is weggenomen. Er komen alleen maar instellingen bij, zoals I-Cleantech en het Vlaams Energiebedrijf, die allemaal taken uitvoeren

die momenteel al door andere organisaties binnen de overheid worden uitgevoerd, wat natuurlijk leidt tot bijkomende overheadkosten. Er werd beloofd dat de bestaande organisaties zouden worden gerationaliseerd, maar op het terrein zien we geen enkele vooruitgang. Het is in die context dat we ons blijven verzetten tegen de oprichting van deze nieuwe vzw. (*Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik was vereerd dat u bij uw openingstoespraak vorige week meteen bent ingegaan op een initiatief dat ik had genomen, samen met de fractievoorzitters van LDD en Open Vld. U zei toen dat we een aantal terechte voorbeelden hadden gegeven van slechte of minder goede praktijken vanwege de meerderheid, maar dat alles wat te maken heeft met I-Cleantech geen goed voorbeeld was. U stelde dat dit oorspronkelijk in het ontwerp van programmadecreet stond, maar dat u dat er persoonlijk had uitgehaald.

Dat betekent echter nog niet dat het een goed voorbeeld is, want daarmee houdt het natuurlijk niet op. Het is inderdaad een zeer goede zaak dat u dit uit het ontwerp van programmadecreet hebt gehaald, maar wat hebben de parlementsleden van de meerderheid daar verder mee gedaan? De regering heeft de boodschap blijkbaar niet goed begrepen. Ze heeft niet zelf het initiatief genomen, maar een aantal parlementsleden van de meerderheid gevraagd een voorstel van decreet in te dienen. Wat we dan kregen, was een puur volmachtsbesluit, dat de regering machtigt om I-Cleantech op te richten, en voor de rest niets.

Ik noem dat een volmachtbesluit. Daarom hebben we dat als voorbeeld gegeven. Dankzij de oppositie hebben we de Raad van State gevraagd, zijn er resoluties gekomen die de opdracht van I-Cleantech meer omschreven. Het gaat dan over cleantech, maar propere, parlementaire technologie is dat toch niet.

Wat is het doel van cleantech? Ik hoop dat de non-believers hier niet meer bestaan als het gaat over klimaatopwarming, bodemerosie, woestijnvorming in Europa. Het is absoluut noodzakelijk om te investeren in de ontwikkeling van cleantech. Dat gebeurt ook wereldwijd. In verschillende landen stijgen de investeringen in cleantech onvoorstelbaar snel van enkele honderden miljoenen euro's in 2009, naar enkele miljarden euro's wereldwijd.

Het verbaast me dat de ambitie van de meerderheid en de regering vrij beperkt is. Men gebruikt een vrij algemene definitie van cleantech, maar men gaat er niet zo ver in. Men wil het gebruik van niet-hernieuwbare hulpbronnen vermijden of beperken, men wil afvalstromen verminderen, maar dat is vrij beperkt. Het betekent dat om het even welke technologie die ervoor zorgt dat er een paar procent minder energie wordt gebruikt, dat er iets minder afval wordt geproduceerd, kan vallen onder cleantech. Dit kan toch niet de bedoeling zijn. De bedoeling zou moeten zijn dat je zegt wat het doel is van cleantech, dat je zegt hoever je wilt gaan. Dan ben ik bereid om begrippen te gebruiken die ook de meerderheid gebruikt in andere documenten.

Het doel van cleantech zou moeten zijn grondstofkringlopen, energiekringlopen en waterkringlopen sluiten, uitsluitend hernieuwbare energiebronnen gebruiken, de negatieve milieueffecten stoppen. Ga ik daarmee te ver, ga ik daarmee naar een 'nultech' zoals de heer Bothuyne stelt? Nee, natuurlijk niet. Wat ik hier zeg, zijn zaken die ik terugvind in het witboek Industrieel Beleid. Kringlopen sluiten is een terminologie die de minister-president heel graag hanteert.

In het regeerakkoord, dat toch de Bijbel zou moeten zijn van de meerderheid en de Vlaamse Regering, wordt uitdrukkelijk 'cradle-to-cradle' vermeld. Dat betekent niet dat je de afvalstromen een beetje gaat verminderen. Het doel moet zijn afvalstromen te stoppen.

Het moet er niet alleen over gaan het gebruik van niet-hernieuwbare energiebronnen te vermijden of te beperken. We moeten streven naar 100 procent hernieuwbare energiebronnen.

Daarmee ben ik geen revolutionair. Minister Van den Bossche heeft zelf gezegd dat 100 procent hernieuwbare energie mogelijk is.

Minister, in die zin is cleantech veel te beperkt. We moesten veel ambitieuzere doelen gesteld hebben. We moesten durven zeggen waar we wilden arriveren, maar dat hebben we niet gedurfd. Ik denk dat dat komt omdat men een aantal zaken die er eigenlijk niet thuishoren, in cleantech wil stoppen.

– *De heer Carl Decaluwe, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Inzake de structuur heb ik er minder moeite mee dan de andere oppositiepartijen, dat er een nieuwe vzw wordt opgericht. Structuren zijn nu eenmaal dynamisch. Er komen zaken bij, er sterven structuren af. (*Opmerkingen*)

Dat is natuurlijk een dynamisch verhaal. Dat kan, maar dan verwacht ik op zijn minst dat er wordt gekeken naar de positionering en de afstemming met andere spelers. Als je dan vaststelt dat twee structuren hetzelfde doen of hetzelfde zouden kunnen doen, moet je daar toch een oplossing voor vinden. Je moet niet te veel structuren hetzelfde laten doen.

De afstemming met andere innovatieactoren en cleantech-actoren is niet gebeurd. Ik heb u al het voorbeeld gegeven van het Cleantechplatform dat in Limburg actief is. Het is mij niet duidelijk wat de relatie is tussen de vzw I-Cleantech en het Cleantechplatform. Ze zijn allebei actief bezig met cleantech, maar het is onduidelijk of ze gaan samenwerken en waarop ze zich gaan richten.

De ambitie gaat niet ver genoeg. Het Cleantechplatform houdt zich bezig met de mijngasextractie. Als er iets is dat niet past in alles wat te maken heeft met cleantech, is het wel die mijngasextractie.

Cleantech ligt ons na aan het hart. Wat hier voorligt, wat de meerderheid hier heeft opgesteld, is eigenlijk maar magertjes. Cleantech verdient beter. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking van het voorstel van decreet en de bespreking van het voorstel van resolutie zijn gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 831/12*)

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over het voorstel van resolutie en het voorstel van decreet houden.

■

MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding

– 1269 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Dewinter bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Filip Dewinter en

Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik heb begrepen dat ik mij enkel nog mag uitspreken over de hoogdringendheid van ons verzoek.

We hebben over dit onderwerp uitvoering kunnen debatteren op 1 juni laatstleden in de commissie, waar we de minister van Binnenlandse Zaken hoorden, en op de commissievergadering van gisteren, waar we de minister van Financiën hoorden.

Mijnheer Van Rompuy, ik weet ook wel dat u als voorzitter van de commissie Financiën in de regeling van de werkzaamheden achteraf hebt afgesproken om hier met een aantal mensen over van gedachten te wisselen, mensen uit de betrokken bankwereld en de betrokken Gemeentelijke Holding. U weet ook echter wel dat zo'n gedachtewisseling van een heel andere aard is dan wat wij voor ogen hebben. Als we Jean-Luc, Patrick, Francis en anderen vriendelijk verzoeken hun gedacht te zeggen om inzicht krijgen in wat er mogelijk verkeerd is gelopen in dit dossier en de daarmee samenhangende, krijgen we een heel ander debat dan we willen.

We hebben vernomen dat er gisterennacht een aantal dingen zijn gebeurd die onze vraag naar hoogdringendheid rechtvaardigen. Zowel de uittredende regering is bij hoogdringendheid bij het dossier geroepen, maar ook een aantal leden van onze Vlaamse Regering. Dat is volgens mij niet ten onrechte, omdat er in het dossier een aantal belangrijke beslissingen moeten worden genomen. In de debatten van juni en gisteren ben ik zeer beleefd, terughoudend en vooral technisch gebleven.

Maar wanneer ik de mensen vanmorgen op straat hoor, dan stel ik verontwaardiging vast. Hoe kan het dat zoveel geld van de Vlaamse overheid, van de federale overheid, van de individuele spaarder verdampst? Hoe is dat mogelijk? Welke fouten hebben al die bankiers – bangsters worden ze genoemd – en politici die bankier proberen te spelen, gemaakt? Ik denk dat we het verhaal moeten voortzetten op dezelfde neutrale toon zoals het werd ingezet. Desalniettemin mogen we toch van dit huis vragen om de dingen grondig te onderzoeken. Dat doen we dan niet door middel van een vriendelijke hoorzitting of gedachtewisseling. We doen dat zoals in andere, moeilijk en delicate dossiers waar minder geld mee gemoeid was, onder de vorm van een parlementaire onderzoekscommissie.

Er zijn gisterennacht beslissingen genomen die verregaande consequenties hebben en kunnen hebben, ook voor onze begroting. We moeten dit dossier ten gronde durven uit te spitten. Ik vraag u dan ook om de hoogdringendheid van ons verzoek te ondersteunen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Gisteren had de heer Penris in de commissie een interpellatie en de heer van Rouveroy een vraag om uitleg ingediend over dit onderwerp. Wij hebben met de minister een discussie ten gronde gehad. Daaraan ontbraken wel een aantal elementen om een oordeel te kunnen vellen. We hebben ook het probleem van de gewestwaarborgen aangekaart.

Daarna hebben we tijdens de regeling van de werkzaamheden afgesproken dat als zich nieuwe elementen aandienen en er een besluitvorming is binnen Dexia, deze zaak zeker ter sprake zal worden gebracht in de commissie. Als voorzitter van de commissie heb ik de opdracht gekregen om indien blijkt dat er een marsrichting is gegeven voor Dexia, de voorzitter van Dexia uit te nodigen om uitleg te geven in de commissie en vragen te beantwoorden.

Een onderzoekscommissie is iets totaal anders. Ik heb er twee meegemaakt, de eerste over de Kempense Steenkoolmijnen in 1993. In 2000 was ikzelf voorwerp van de onderzoekscommissie over de scheepskredieten.

Een onderzoekscommissie is een uitzonderlijk wapen waarbij men tot beleidsconclusies moet komen. Daarbij bestaat ook de mogelijkheid om mensen onder ede te horen. Op dit ogenblik zijn wij daar niet aan toe. We moeten zien hoe dit dossier tijdens de komende dagen evolueert. We moeten de afspraken die zijn gemaakt in de commissie nakomen. Het lijkt me voorlopig niet opportuun om in dit dossier te spreken over een onderzoekscommissie.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijn fractie is de idee van een onderzoekscommissie wel genegen. Ik heb gisteren in de commissie gezegd dat de bestuurders van de Gemeentelijke Holding een zware verantwoordelijkheid hebben. We moeten die verantwoordelijkheid durven vast te stellen. We moeten ook de rol van de Vlaamse Regering kunnen bestuderen.

Bij een onderzoekscommissie moet de opdracht wel goed worden geformuleerd. Met wat hier staat, een onderzoek naar de passiviteit van de Vlaamse Regering, wat ik overigens niet betwist, vrees ik dat die onderzoekscommissie niet breed genoeg zal kunnen werken. Wat mijn fractie betreft, moet er een onderzoekscommissie komen, maar we zullen nu de hoogdringendheid niet steunen omdat we in de commissie moeten nagaan wat de juiste opdracht is.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Ik heb gisteren inderdaad de kans gehad om in de commissie minister Muylers omstandig te ondervragen. De heer Penris heeft dat overigens ook gedaan.

Het antwoord van de minister was voor Open Vld niet bevredigend. Laat dat duidelijk zijn. Daarna is in de schoot van de commissie evenwel de afspraak gemaakt om het dossier verder dagelijks op te volgen en telkens wanneer dat nodig mocht blijken, samen te komen. Dat is een engagement dat daarnet nog eens is verwoord door de commissievoorzitter. Hij heeft op een correcte manier gezegd wat is afgesproken. Voor Open Vld is die afspraak afdoende. Wij zullen deze motie dan ook niet steunen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, mijn fractie kan achter het voorstel staan om een onderzoekscommissie in te richten. Het is dan niet de bedoeling om zwartepieten te gaan uitdelen, maar om echt leereffecten te vinden: wat is er misgelopen en hoe kunnen we dat in de toekomst vermijden?

Maar zoals ik gisteren al tijdens het debat in de commissie heb gezegd, moeten we al onze energie nu niet zozeer in de oorzaken en in het verleden stoppen, maar wel in de oplossingen die we nu moeten zoeken om uit deze miserie te geraken. Ik wil de komende uren, dagen en weken met dit parlement inzetten op oplossingen, veel meer dan op de oorzaken, ook al zijn die wel belangrijk.

De idee is ons zeker genegen, maar de hoogdringendheid zie ik niet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Ik stel vast dat er geen eenstemmigheid over is. Ik stel voor dat we bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda stemmen.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, John Crombez, Matthias Diependaele, Robrecht Bothuyne, Koen Van den Heuvel en Jan Laurys en mevrouw Helga Stevens ter begeleiding van het in de commissie voorliggend voorstel van decreet houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 1177 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
46 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tom Dehaene, John Crombez, Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens en de heer Robrecht Bothuyne houdende de machtiging tot oprichting van de vzw I-Cleantech Vlaanderen - innovatie in Cleantech
– 831 (2010-2011) – Nrs. 1 tot en met 13

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
42 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer en de dames Kathleen Deckx en Vera Celis tot besluit van de op 22 september 2011 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de onderfinanciering van de scholenbouw

– 1261 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, collega's, als je vandaag, bij gelijkblijvend beleid, een dossier indient voor scholenbouw en het komt op de reguliere wachtlijst, dan zal je dossier behandeld worden en aan bod kunnen komen over 25 jaar. Vandaag worden de dossiers behandeld die ingediend waren en op de reguliere wachtlijst terechtkwamen voor juni 2001. Om die en vele andere redenen vragen wij aan de Vlaamse Regering bijzondere aandacht voor deze problematiek, en dat uiterlijk bij de begrotingscontrole 2012.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: LDD zal deze motie voluit steunen, maar wil meteen ook opmerken dat de onderfinanciering van de scholenbouw en het op de lange baan schuiven van al die projecten een echte schande is.

De minister heeft al gezegd dat hij geen besparingen wil op het onderwijs, maar binnen het onderwijs. Ik vind dat ook voor de andere uitgaven binnen het onderwijs niet de kaasschaaf, maar de luizenkam moet worden gehanteerd teneinde het gebouwenbestand, dat behoort tot de kerntaken van het onderwijs, behoorlijk te financieren.

In die zin vind ik de motie goed, maar een beetje pijnlijk voor de meerderheid.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, minister, ook onze fractie zal de motie volmondig steunen. Het klopt uiteraard dat er absoluut een inhaalbeweging nodig is. Het is misschien wat jammer dat we er geen bedrag bij hebben gezet, want er zullen vele miljoenen euro nodig zijn om de achterstand in onze scholenbouw goed te maken.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

112 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Chris Janssens, Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Filip Dewinter en de dames Gerda Van Steenberge en Marijke Dillen tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1270 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Filip Watteeuw en mevrouw Elisabeth Meuleman tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1271 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Boudewijn Bouckaert, Jurgen Verstrepen en Peter Reekmans en de dames Patricia De Waele en Ulla Werbrouck tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1272 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
38 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Lydia Peeters, de heer Sas van Rouveroij en de dames Marleen Vanderpoorten, Irina De Knop, Patricia Ceysens, Khadija Zamouri en Fientje Moerman tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid
– 1273 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
31 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Matthias Diependaele, Bart Van Malderen en Robrecht Bothuyne, mevrouw Goedele Vermeiren, de heer Jan Laurys en de dames Güler Turan en Martine Fournier tot besluit van het op 5 oktober 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorstellen van de afgevaardigd bestuurder van de VDAB inzake het invullen van knelpuntvacatures en de consequenties ervan voor het Vlaamse werkgelegenheids- en onderwijsbeleid – 1274 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

79 leden hebben ja geantwoord;

30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 12 oktober 2011 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.04 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Bart Tommelein, Christian Van Eyken, Dirk Peeters, Katleen Martens, Patricia De Waele, Tinne Rombouts: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker,

Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■